

โบราณที่ว่าไว้
The old saying

เบญญาภา อุปกรินทร์

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา 2564

โบราณที่ว่าไว้

เบญจนาภา อุปกรินทร์

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา 2564

The old saying

Benyapa Aupakarin

The Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the
Requirements For Bachelor Degree of Fine Arts Major in
Printmaking Department of Fine Arts Poh-Chang Academy
of Arts Rajamangala University of Technology Rattanakosin

2021

วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์
เรื่อง โบราณที่ว่าไว้

เสนอโดย นางสาวเบญญาภา อุปรินทร์ รหัสนักศึกษา 4611070841122

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์

ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา ชาญประสพผล

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา ชาญประสพผล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....กรรมการ

(อาจารย์วรพงษ์ อรุณเรือง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนวิทย์ ชูทอง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์พัลลภ วังบอน)

.....กรรมการ

(อาจารย์สุรัชย์ อุดมมัน)

.....กรรมการ

(อาจารย์สุรางคณา ผิวมันกิจ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ทศนะ ก้อนดี)

.....กรรมการ

(อาจารย์รัตนา สุจริต)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรลุ วิริยาภรณ์ประภาส)

(ผู้อำนวยการวิทยาลัยเพาะช่าง)

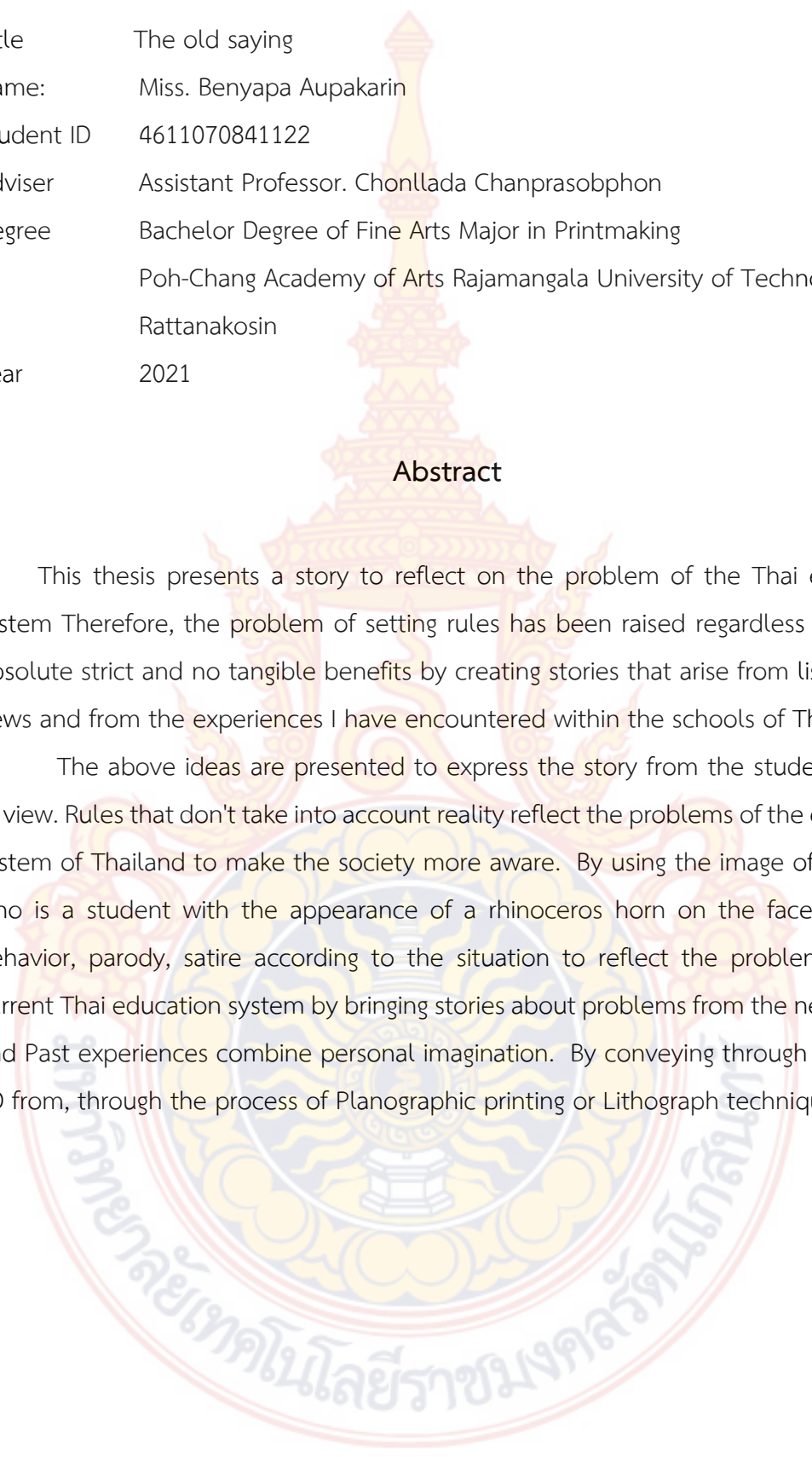
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อเรื่อง โบราณที่ว่าไว้
นักศึกษา นางสาวเบญญาภา อุปกรินทร์
รหัสนักศึกษา 4611070841122
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา ชาญประสพผล
หลักสูตร ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้นำเสนอเรื่องราวเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของระบบการศึกษาของประเทศไทย จึงได้หยิบยกปัญหาในเรื่องของกฎระเบียบที่ตั้งโดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริง เคร่งครัดมากเกินไป และไม่เห็นประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม โดยการสร้างสรรค์เรื่องราวที่เกิดขึ้นจากการรับฟังข่าวสาร และจากประสบการณ์ที่ได้พบเจอมาภายในโรงเรียนของประเทศไทย

แนวความคิดข้างต้นถูกนำเสนอเพื่อแสดงออกเรื่องราวในมุมมองของนักเรียน กฎระเบียบที่ไม่คำนึงถึงความเป็นจริง เพื่อสะท้อนปัญหาของระบบการศึกษาของประเทศไทย ให้สังคมได้รับรู้มากยิ่งขึ้น โดยใช้ภาพสัญลักษณ์บุคคลที่เป็นเด็กนักเรียน ที่มีลักษณะรูปลักษณ์ของนอแรดอยู่บนใบหน้า แสดงพฤติกรรม ล้อเลียน เสียดสีตามสถานการณ์ เพื่อสะท้อนเรื่องราวปัญหาของระบบการศึกษาไทยในปัจจุบัน โดยนำเอาเรื่องราวปัญหาจากข่าวสารที่รับฟังและ ประสบการณ์ที่ผ่านมาผสมผสานจินตนาการส่วนตัว โดยถ่ายทอดผ่านงานศิลปะภาพพิมพ์ แบบ 2 มิติ กระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

Title	The old saying
Name:	Miss. Benyapa Aupakarin
Student ID	4611070841122
Adviser	Assistant Professor. Chonllada Chanprasobphon
Degree	Bachelor Degree of Fine Arts Major in Printmaking Poh-Chang Academy of Arts Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Year	2021

Abstract

This thesis presents a story to reflect on the problem of the Thai education system. Therefore, the problem of setting rules has been raised regardless of reality. Absolute strict and no tangible benefits by creating stories that arise from listening to news and from the experiences I have encountered within the schools of Thailand.

The above ideas are presented to express the story from the student's point of view. Rules that don't take into account reality reflect the problems of the education system of Thailand to make the society more aware. By using the image of a person who is a student with the appearance of a rhinoceros horn on the face, showing behavior, parody, satire according to the situation to reflect the problems of the current Thai education system by bringing stories about problems from the news heard and Past experiences combine personal imagination. By conveying through the art of 2D from, through the process of Planographic printing or Lithograph technique.

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยดี ข้าพเจ้าจึงขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่อบรมเลี้ยงดู และให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้าน รวมทั้งคอยเป็นกำลังใจและเป็นแรงผลักดันให้กับข้าพเจ้าในทุกเรื่องเสมอมา ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา ชาญประสพผล ผู้คอยให้คำแนะนำแนวทางในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ทำให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจ และสามารถนำไปปรับปรุงพัฒนางานศิลปะให้ดียิ่งขึ้น และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ทุกท่านที่กรุณาให้การอบรม และคำแนะนำกับทั้งความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณผู้ซึ่งมีส่วนช่วยเหลือทุกท่านที่ทำให้การศึกษและสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทุกประการ

เบญญาภา อุกกรินทร์

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นเอกสารประกอบรายวิชาศิลปนิพนธ์ ตามหลักสูตรศิลปบัณฑิตของสาขาวิชา ศิลปะภาพพิมพ์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประจำปีการศึกษา 2564 หัวข้อ โบราณที่ว่าไว้ ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนของผลงานที่สร้างสรรค์ด้วยเทคนิค ภาพพิมพ์หิน (Lithograph) และส่วนของเอกสารการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ซึ่งในเอกสารมีการรวบรวมเนื้อหาประกอบด้วย ที่มา แนวคิด อิทธิพลในการทำงาน กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน วิเคราะห์ผลงาน ตลอดจนบทสรุป เพื่อให้ง่ายต่อผู้ที่ศึกษาและผู้ ที่สนใจทางด้าน ศิลปะภาพพิมพ์ และข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ ศึกษาได้เป็นอย่างดี

เบญญาภา อุกกรินทร์

สารบัญ

	หน้า
ปกในภาษาไทย.....	ก
ปกในภาษาอังกฤษ.....	ข
หน้าอุนมัติ.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
คำนำ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฦ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา.....	3
วัตถุประสงค์การสร้างสรรค์.....	4
แนวคิดของการสร้างสรรค์.....	4
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	5
ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์.....	5
แหล่งข้อมูลในการสร้างสรรค์.....	6
บทที่ 2 ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	7
อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน.....	8
อิทธิพลจากศิลปกรรม.....	12
บทที่ 3 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์.....	18
ขั้นตอนการประมวลความคิดที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	18
ขั้นตอนการประมวลความคิดที่แสดงออกทางรูปธรรม.....	18
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	19
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน กระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิค	20
ภาพพิมพ์หิน.....	
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการศิลปะภาพพิมพ์พื้นราบ	23
เทคนิคภาพพิมพ์หิน.....	
การสร้างสรรค์แบบร่าง.....	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ขั้นตอนการขยายภาพร่าง.....	33
ขั้นตอนการลอกลายลงบนแม่พิมพ์.....	33
ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์หิน.....	34
1.1 ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์.....	34
1.2 ขั้นตอนการทำแผ่นลอกลาย.....	35
1.3 ขั้นตอนการลอกแบบโครงร่างลายเส้นลงบนแม่พิมพ์.....	36
1.4 ขั้นตอนการกั้นกาวกระถิน (Pure gum).....	38
1.4.1 การเตรียมกาวกระถิน.....	38
1.4.2 ขั้นตอนการกั้นขอบด้วยกาวกระถิน.....	39
1.5 ขั้นตอนการเขียนแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไซ.....	39
1.5.1 วัสดุชนิดไซแบบแห้ง.....	39
1.5.2 วัสดุชนิดไซแบบเปียก.....	40
1.6 ขั้นตอนการเคลือบกาวกระถินบริสุทธิ์ (Gum Plate).....	41
1.7 ขั้นตอนการกัดกรด (Etching Plate).....	42
1.7.1 การเตรียมกาวกรด (Gum Etch) หรือ (Stock Solution).....	42
1.7.2 ขั้นตอนการกัดกรด.....	43
1.8 ขั้นตอนการเตรียมกระดาษพิมพ์.....	44
ขั้นตอนการพิมพ์ผลงานเทคนิคภาพพิมพ์หิน.....	44
2.1 ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมของแท่นพิมพ์.....	45
2.2 ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมของหมึกพิมพ์.....	46
ขั้นตอนการล้างเขม่าดำ และการกลิ้งหมึกพิมพ์.....	47
3.1 ขั้นตอนการล้างเขม่าดำ.....	48
3.2 รูปแบบการพิมพ์พื้นที่ที่บิขนาดใหญ่ (Solid Area).....	48
การกลิ้งหมึกพิมพ์.....	50
ขั้นตอนการพิมพ์.....	51
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	57
การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	58

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	66
ประวัติผู้เขียน.....	72

สารบัญภาพประกอบ

		หน้า
ภาพที่ 1	ภาพการประติมากรรมของกลุ่มนักเรียนแล้ว.....	8
ภาพที่ 2	ราชกิจจานุเบกษาระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ.....	10
ภาพที่ 3	ผลงานของอัมรินทร์ บุพศิริ.....	13
ภาพที่ 4	ผลงานของอำนาจ คงวารี.....	15
ภาพที่ 5	ผลงานของลำพู กันแสนะ.....	17
ภาพที่ 6	ภาพร่างผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	19
ภาพที่ 7	ภาพร่างผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	20
ภาพที่ 8	ภาพร่างผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	21
ภาพที่ 9	ภาพร่างผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	22
ภาพที่ 10	ภาพอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	24
ภาพที่ 11	ภาพอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	25
ภาพที่ 12	ภาพอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	26
ภาพที่ 13	ภาพอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	27
ภาพที่ 14	ภาพอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	28
ภาพที่ 15	ภาพอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	28
ภาพที่ 16	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	30
ภาพที่ 17	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	31
ภาพที่ 18	ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	32
ภาพที่ 19	ขั้นตอนการลอกลายเส้นโครงสร้างของผลงานบนแผ่นไขฟิล์มและกำหนด เครื่องหมาย “T” “I” (ที/บาร์ Register Mark).....	33
ภาพที่ 20	ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์อลูมิเนียม (Aluminum Plate).....	34
ภาพที่ 21	ขั้นตอนการทำแผ่นลอกลาย.....	35
ภาพที่ 22	ขั้นตอนการวางแผ่นกระดาษลอกแบบ (Draft Paper).....	36
ภาพที่ 23	ภาพแสดงขั้นตอนการลอกรายละเอียดของผลงานลงบนแม่พิมพ์.....	37

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 24 ภาพรายละเอียดเส้นสีน้ำตาลจากผงสนิมบนแผ่นแม่พิมพ์อลูมิเนียม.....	37
ภาพที่ 25 ขั้นตอนการเตรียมกาวกระถิน.....	38
ภาพที่ 26 ขั้นตอนการกั้นกาวกระถิน.....	39
ภาพที่ 27 ขั้นตอนการเขียนแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไซ.....	40
ภาพที่ 28 ขั้นตอนการเคลือบกาวบริสุทธิ์.....	41
ภาพที่ 29 ขั้นตอนการเตรียมกาวกรด ส่วนผสมปริมาณกาวกรด (Gum Etch).....	42
ภาพที่ 30 การผสมกาวเพื่อใช้ในการกัดกรด.....	42
ภาพที่ 31 ภาพกราฟฟิกแสดงระดับเข้ม-อ่อนของน้ำหนักรูที่ใช้ในการกัดกรด.....	43
ภาพที่ 32 ขั้นตอนการกัดกรด โดยใช้แปรงลูปวนไป-มา.....	43
ภาพที่ 33 วิธีการลูปกาวบางด้วยผ้าสาหลู้นเป็นลูกประคบ เช็ดจนเป็นก้นหอยเพื่อให้กาว บริสุทธิ์เรียบเนียนอย่าง สม่ำเสมอ.....	44
ภาพที่ 34 ขั้นตอนการเตรียมกระดาษและสร้างสัญลักษณ์ Register Mark.....	45
ภาพที่ 35 ภาพรายละเอียดของตำแหน่งมุมมองด้านบนของแท่นพิมพ์ที่กำหนด จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการ หมุนแท่นขณะพิมพ์ภาพผลงาน.....	46
ภาพที่ 36 ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมของหมึก.....	47
ภาพที่ 37 ขั้นตอนการล้างเขม่าดำจากไซ.....	48
ภาพที่ 38 การเช็ดแลคเคอร์แดง.....	49
ภาพที่ 39 การใช้ผ้าชุบหมึกเจือจางน้ำมันสน.....	49
ภาพที่ 40 การใช้ฟองน้ำเช็ดทำความสะอาดแม่พิมพ์ด้วยน้ำสะอาด หลังจากเสร็จขั้นตอน การล้างเขม่าดำ.....	50
ภาพที่ 41 ขั้นตอนการกลิ้งหมึกลงบนแม่พิมพ์.....	50
ภาพที่ 42 ขั้นตอนการวางกระดาษ ให้ตรงกับตำแหน่งการวางกระดาษ (Registration Mark).....	51
ภาพที่ 43 ขั้นตอนการนำแม่พิมพ์เข้าแท่นพิมพ์.....	52
ภาพที่ 44 ลำดับขั้นตอนการเขียนแม่พิมพ์ 1-11.....	53
ภาพที่ 45 ลำดับขั้นตอนการพิมพ์ผลงานทับซ้อนในผลงานจากแม่พิมพ์ 1-11.....	54

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 46 ลำดับขั้นตอนการพิมพ์ผลงานทับซ้อนในผลงานจากแม่พิมพ์ 1-11.....	55
ภาพที่ 47 ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์.....	56
ภาพที่ 48 ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1.....	59
ภาพที่ 49 ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2.....	61
ภาพที่ 50 ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3.....	63
ภาพที่ 51 ภาพโปสเตอร์นิทรรศการศิลปนิพนธ์.....	67
ภาพที่ 52 ภาพหน้าปกสูจิบัตรนิทรรศการศิลปนิพนธ์.....	68
ภาพที่ 53 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์.....	69
ภาพที่ 54 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์.....	69
ภาพที่ 55 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์.....	70
ภาพที่ 56 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์.....	70
ภาพที่ 57 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์.....	71
ภาพที่ 58 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์.....	71

บทที่ 1

บทนำ

ในยุคสมัยปัจจุบันเด็กนักเรียนมีความกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองมากขึ้น ด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนไป กับกฎระเบียบที่เกิดขึ้นมาอย่างยาวนานและมีการปรับเปลี่ยนเรื่อยมา สังคมไทยอยู่กับการแต่งกายชุดนักเรียนมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ราวพุทธศักราช 2428 เนื่องจากต้องทำสยามให้ทันสมัยทัดเทียมชาติตะวันตก สังคมไทยจึงรับค่านิยมและวัฒนธรรมจากต่างแดน หนึ่งในนั้นคือการสวมเครื่องแบบของเด็กนักเรียนโดยกำหนดคร่าวๆ ว่า จะต้องมีหมวกฟาง พร้อมผ้าพันหมวกตามสีประจำโรงเรียน เสื้อราชปะแตนสีขาว กางเกงขาสั้น ถุงเท้า และรองเท้าสีดำ แต่ถุงเท้ากลับเป็นสิ่งที่ชาวสยามยังไม่ได้ใช้กันอย่างแพร่หลาย จึงอะลุ่มอล่วยไม่สวมถุงเท้าไปโรงเรียนได้ หลังจากรัชสมัยรัชกาลที่ 5 ที่ทำให้เห็นการมีอยู่ของชุดนักเรียนในสังคมไทย พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2482 ก็ถือกำเนิดขึ้น ภายใต้พระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ในยุคสมัยของจอมพล ป. พิบูลสงคราม โดย พ.ร.บ.เครื่องแบบนักเรียน ระบุไว้ว่า “เครื่องแบบทั้งหลายที่กำหนดให้นักเรียนจากโรงเรียนรัฐบาลในความควบคุมของกระทรวงธรรมการ โรงเรียนประชาบาล โรงเรียนเทศบาล และโรงเรียนราษฎร์ เครื่องแบบนักเรียนจะเป็นอย่างไร จะให้แต่งเมื่อไหร่และโดยมีเงื่อนไขอย่างใดนั้น ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงธรรมการกำหนดไว้” อย่างไรก็ตามการกำหนดเครื่องแบบนักเรียนตามพระราชบัญญัติถูกเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งตามยุคสมัย อาทิ ผลกระทบจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้หลายครอบครัวไม่มีเงินมากพอซื้อที่จะเครื่องแบบนักเรียนให้เด็กๆ ประกอบกับวัตถุดิบและเสื้อผ้าอยู่ในขั้นขาดแคลน กฎระเบียบที่เคยตั้งไว้จึงต้องทำให้หย่อนยานลง ก่อนจะกลับมาจริงจังอีกครั้ง¹ ภายหลังซึ่งในช่วงนี้ที่สามารถนำมาเปรียบเทียบในปัจจุบันได้ ที่ผู้ปกครองต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วน of ค่าชุดนักเรียนจำนวนมาก ถ้าอนุญาตให้นักเรียนใส่ชุดไปรเวทไปเรียนได้ผู้ปกครองก็ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในด้านนี้ จริงที่ให้เหตุผลว่าการใส่ชุดนักเรียนนั้นทำให้เกิดความเท่าเทียมกันเพราะแต่งตัวเหมือนกันทุกคน แต่ในความเป็นจริงแค่เด็กนักเรียนใส่นาฬิกาข้อมือต่างกัน โทรศัพท์ที่มีราคาต่างกัน ก็ทำให้เกิดความเท่าเทียมเกิดขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นเหตุผลเรื่องการแต่งกายชุดนักเรียนเพื่อความเท่า

¹ ตริณัฐ อิงคุทานนท์ Themommentum. 2563. การตั้งกฎชุดนักเรียน [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://themommentum.co/school-Uniforms-of-the-world> (วันที่สืบค้นข้อมูล : 13 กรกฎาคม 2564)

เทียมนั้น ตามความคิดเห็นของข้าพเจ้า เป็นเหตุผลที่ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปธรรม และควรแก้ปัญหาที่ต้นเหตุคือการปลูกฝังให้เด็กยอมรับความแตกต่างซึ่งกันและกัน ไม่ใช่บังคับให้สวมเครื่องแบบเหมือนกัน และหากย้อนไปเหตุผลแรกๆที่เริ่มใส่ชุดนักเรียนคือการให้สยามในสมัยนั้นทันสมัยทัดเทียมชาติตะวันตก ซึ่งในยุคปัจจุบันในประเทศที่มีการพัฒนาหลายประเทศก็ไม่ได้มีการบังคับแต่งกายชุดนักเรียนแล้ว ควรนำตัวอย่างของต่างประเทศไปคิดปรับปรุงและนำไปจัดการให้เกิดเป็นรูปธรรม แต่ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าจะเห็นว่าการแต่งกายชุดนักเรียนนั้นจะไม่ดีเสมอไป แต่อยากให้ตระหนักคิดระหว่างข้อดีกับข้อเสียว่าสิ่งไหนมีมากกว่ากัน

กฎระเบียบถือเป็นข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม แต่เมื่อเหตุผลของกฎหรือข้อห้ามบางข้อที่ลงลึกเกินไปจะไปกระทบสิทธิส่วนบุคคล ไม่สามารถนำมาอธิบายให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจได้อย่างเป็นรูปธรรม มีเพียงแต่คำว่าเหมาะสม ระเบียบวินัย หรือศีลธรรมอันดีที่มากำกับ ก็ไม่ต่างอะไรกับการใช้ ‘อำนาจ’ ในทางที่ผิด และอาจกลายเป็นเรื่อง ‘จุกจิก’ หรือ ‘ไม่เมกเซนส์’ ไปแทนจนคนหันหน้าหนี²

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่2 ประเทศไทยนั้นรับทรงผมเครื่องแบบนักเรียนเครื่องแบบต่างๆ จากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งในช่วงสงครามนั้นเกิดเหวาระบาดมาก ประชาชนจึงนิยมตัดผมสั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 ในเรื่องเกี่ยวกับทรงผมที่ไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียน กฎกระทรวงฉบับที่ 1 ระบุว่า นักเรียนชายไว้ผมยาว โดยไว้ข้างหน้าและกลางศีรษะยาวเกิน 5 เซนติเมตร และชายผมรอบศีรษะไม่ตัดเกรียน ขิดผิวหนัง หรือไว้หนวดหรือเครา นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ยาวเกินกว่านั้นก็ให้รวบให้เรียบร้อย กฎกระทรวงฉบับที่ 2 แก้ไขเป็นนักเรียนชายตัดผมหรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาวเลยต้นผมหรือไว้หนวด ไว้เครา นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้อนุญาตให้ไว้ผมยาวเกินกว่านั้นก็ให้รวบให้เรียบร้อย ดังนั้น โรงเรียนต่างๆ จึงอาจมีระเบียบในเรื่องทรงผมที่แตกต่างกันได้ในรายละเอียด แต่ส่วนใหญ่ นักเรียนชายมักจะให้ตัดผมสั้นเกรียน และนักเรียนหญิงมักจะให้ตัดผมสั้น

² วิชาฐา แซ่เจีย The matter. 2562. กฎ' หรือ 'กต' เมื่อโรงเรียนเข้มงวดมากเกินไปจำเป็นแค่ไหนที่ต้องมีกฎระเบียบ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://thematter.co/social/do-strict-school-discipline-work/84598>. (วันที่ค้นข้อมูล : 13 กรกฎาคม 2564)

ในช่วงถึงปฏิกิริยานักเรียน³ กฎที่มีมานานและไม่ค่อยได้รับการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย เพราะในปัจจุบันเราก็ไม่ได้อยู่ในสภาวะสงคราม เหาะบาด ที่จะต้องตัดผมทรงสั้นเกรียนแล้ว

ทีมนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าทรงผมสร้างความซับซ้อนใจและรบกวนสิทธิเด็ก ส่งผลร้ายให้คิดหนีเรียน นอกจากส่งผลกระทบต่อตัวนักเรียนแล้วยังส่งผลกระทบไปถึงพ่อแม่เองก็ต้องเครียดไปกับกฎบางอย่างของโรงเรียนด้วย เพราะต้องตรวจสอบดูว่าลูกทรงผมถูกหรือไม่ ต้องคอยดูแล คอยเช็คผมแทนครูแล้วก็พาไปร้านตัดผมด้วย เพราะเขาก็ไม่อยากให้ลูกไปมีปัญหากับโรงเรียน และเรื่องของกฎก็ไม่ได้ได้จบที่การตัดผมอย่างเดียว ผลร้ายของการตั้งกฎระเบียบเกี่ยวกับทรงผม โดยผู้ใหญ่จะบอกว่าการตัดผมสั้นเป็นเด็กเรียบร้อย และทำให้ปลอดภัยจากผู้ใหญ่ในสังคม หรือบางคนก็เข้ามาประทุษร้าย ส่งผลให้เด็กเกิดความรู้สึกปลอดภัยจนไม่ได้ระมัดระวังตัวเองลดน้อยลงไป และการตัดผมยังเกี่ยวเนื่องกับโรงเรียนและอนาคตของเด็กด้วย เพราะคะแนนและอนาคตมาผูกโยงกับกฎที่เด็กต้องสยบยอม หรือทำตามโรงเรียนต้องการด้วย⁴ แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงความคิดครั้งใหญ่ในปีพุทธศักราช 2563 ได้มีการรวมตัวของกลุ่มนักเรียน ทำการเรียกร้องสิทธิ ผ่านการชุมนุมทำกิจกรรมที่หน้ากระทรวงศึกษาธิการ และผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย จนมีนักเรียนที่เจอประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับโรงเรียนออกมาเรียกร้องสิทธิกันมากขึ้น หลายโรงเรียนทั่วประเทศ ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักคิดย้อนถึงสมัยเป็นนักเรียนมัธยมเป็นประสบการณ์ตรงที่ต้องอยู่ในกฎที่ตนเองไม่พอใจมากนัก ทำให้ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ เพื่อบอกเล่าเรื่องราวปัญหาในระบบการศึกษาไทยที่เกิดขึ้น

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ย้อนไปในสมัยที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นเด็กนักเรียนคนหนึ่งที่อยู่ในกฎระเบียบของโรงเรียน ไม่เคยที่จะทำผิดกฎหรือตั้งคำถามต่อกฎระเบียบ ถึงจะรู้สึกเหนื่อยในการทำตามกฎอย่างเช่น การที่ต้องวัดถุงเท้าที่พับให้มีขนาด 3 นิ้วขึ้นไปจากข้อเท้า วัดกระโปรงจากหัวเข่าลงมา 5 เซนติเมตร จนเมื่อปีพุทธศักราช 2563 ได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ มีการรวมตัวของนักเรียน ทำการเรียกร้องสิทธิ ผ่านการชุมนุมทำกิจกรรมที่หน้ากระทรวงศึกษาธิการ และผ่านช่องทางโซเชียลมีเดียที่มีต่อเรื่องกฎที่มีมานานแต่ยังแก้ไม่ได้ และกฎที่มีขึ้นใหม่ตามบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

³ Sanook. 2563. ประวัติ ผมทรงนักเรียน ของทั้งชายหญิง ทรงผมนี้มีที่มาอย่างไร ทำไมต้องตัดสั้น. [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก : <https://www.sanook.com/campus/1401360>. (วันที่ค้นข้อมูล : 13 กรกฎาคม 2564).

⁴ MRG Online. 2547. สิทธิเสรีภาพที่ นร.ถูกรบกวน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://mrgonline.com>

/qol/detail/9470000048393 (วันที่ค้นข้อมูล : 13 กรกฎาคม 2564)

และการกระทำของผู้ใช้กฎที่ไม่เหมาะสม นักเรียนที่เจอประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับโรงเรียนออกมาเรียกร้องสิทธิ บอกเล่าประสบการณ์ที่เจอมา เช่นห้ามสั่งอาหารเดลิเวอรี่เข้ามาที่โรงเรียน ห้ามใส่ถุงเท้าข้อสั้น ห้ามใส่ที่รองกันถุงเท้าเปื้อน ห้ามห้อยพวงกุญแจที่กระเป๋านักเรียน ห้ามไม่ให้นักเรียนเข้าห้องสอบเพราะนักเรียนมีสีผมน้ำตาลอ่อนจึงถูกเข้าใจผิดว่าไปย้อมผมมา สิ่งเหล่านี้เป็นกฎระเบียบเล็กๆ น้อยๆ ที่ทำให้ผู้ที่เรียนนั้นเบื่อหน่ายและเป็นข้อเสียไปถึงการเรียน จนถึงเข้าห้องสอบอาจทำให้เด็กนั้นไม่อยากไปโรงเรียนเพียงเพราะกฎที่จุกจิก บั่นทอนจิตและสมาธิของนักเรียนแทนที่จะไปมุ่งเน้นด้านการเรียน ต้องแบ่งสมองมาเครียดกับเรื่องพวกนี้ สิ่งที่ถูกกล่าวมาข้างต้นเป็นแรงบันดาลใจส่งผลให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ เพื่อแสดงความรู้สึกของการเป็นนักเรียนที่ถูกกระทำ ตามประสบการณ์ของข้าพเจ้าโดยตรงและทางอ้อมที่ได้รับฟังมา นำมาผนวกกับสถานการณ์ที่ โควิด-19 กำลังระบาดมีการเรียนการสอนแบบออนไลน์ และก็มีข้อเสนอให้ใส่ชุดนักเรียน เรียนออนไลน์ โดยให้เหตุผลว่าทำให้มีสมาธิในการเรียนมากขึ้น ซึ่งความจริงในเรื่องที่ต้องมุ่งประเด็นก็คือ จะทำอย่างไรให้การเรียนการสอนออนไลน์มีประสิทธิภาพ แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำของอุปกรณ์ของนักเรียนที่ทำให้เข้าถึงการศึกษาที่ดีได้ยาก ดีกว่ามาพุ่งประเด็นเกี่ยวกับชุดนักเรียนที่ให้ใส่ตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา ผ่านตัวละครเด็กนักเรียน ที่มีนอแรดเป็นอวัยวะของสัตว์แรด ซึ่งในสังคมไทยนิยมมาตั้งแต่อดีตโดยการนำมาเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์ทางความรู้สึกถึงผู้หญิงที่ไม่เป็นกุลสตรี แต่งตัวไม่เรียบร้อย ข้าพเจ้าจึงนำสัญลักษณ์นี้มาเป็นรูปทรงรายละเอียดประกอบรูปทรงเด็กผู้หญิงเพื่อแสดงถึงความเป็นเด็กผู้หญิงที่ถูกมองไม่ดี ที่ทำอะไรที่ขัดขึ้นต่อกฎระเบียบ เพื่อแสดงออกเรื่องราวมุมมองของเด็กนักเรียน ที่มีต่อกฎระเบียบ ให้คนได้รับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น กับระบบการศึกษาไทยมากยิ่งขึ้น ผ่านผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า

วัตถุประสงค์การสร้างสรรค์

1. เพื่อนำเสนอผลงานผ่านแนวความคิดความรู้สึกของข้าพเจ้า แสดงออกเรื่องราวในมุมมองของนักเรียน กฎระเบียบที่ไม่คำนึงถึงความเป็นจริง ให้สังคมรับรู้และเข้าใจยิ่งขึ้น
2. เพื่อสะท้อนปัญหาในระบบการศึกษาของประเทศไทย ให้ผู้คนได้รับรู้มากยิ่งขึ้น
3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ในรูปแบบ 2 มิติ

แนวคิดของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานเพื่อสะท้อนปัญหาระบบการศึกษาของไทยที่มีมาตั้งแต่อดีต และปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกฎระเบียบที่ไม่เห็นประโยชน์เป็นรูปธรรม ปัญหาของเด็กนักเรียนที่ไม่สามารถเข้าถึงอุปกรณ์ที่จะใช้ในการเรียนออนไลน์ มาตราการแก้ปัญหาที่ไม่สามารถปฏิบัติให้เห็นผลได้จริงในระบบการศึกษาไทย นำมาถ่ายทอดเป็นเรื่องราวในมุมมองของเด็กนักเรียนหญิงที่มีความต่อต้านต่อกฎ โดยแสดงออกด้วยภาพสัญลักษณ์บุคคล ที่มีนอแรดอยู่บนใบหน้า เพื่อแสดงถึงการถูกมองเป็นเด็กนักเรียนที่ไม่อยู่ในโอวาท แสดงกริยาท่าทางประกอบสถานที่เพื่อสื่อให้เห็นถึงแนวความคิดในแต่ละภาพผลงาน ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ในรูปแบบผลงาน 2 มิติ

- 1.ได้นำเสนอผลงานเพื่อแสดงออกเรื่องราวในมุมมองของเด็กนักเรียนหญิง ที่มีต่อกฎระเบียบ และระบบในโรงเรียน
- 2.ได้แสดงให้เห็นแนวความคิดความรู้สึกของข้าพเจ้าผ่านตัวละครนักเรียนที่แสดงกริยาท่าทาง บรรยายสถานที่ ผ่านการแสดงออกด้วยภาพสัญลักษณ์บุคคล
- 3.ได้สื่อผลงานศิลปะที่เกิดจากการทับซ้อนของสีให้เกิดความงามผ่านกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) จากเส้น สี แสงเงา น้ำหนัก ในรูปแบบผลงาน 2 มิติ

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ด้านเนื้อหา เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวในมุมมองที่เป็นปัญหาของนักเรียนที่อยู่ในระบบการศึกษาไทย เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าอยากจะแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวปัญหาในปัจจุบันให้เห็นผ่านสัญลักษณ์บุคคลที่มีใบหน้าเป็นนอแรดแสดงพฤติกรรม ล้อเลียน เสียดสี ตามสถานการณ์ต่างๆ เช่น ในสถานการณ์โควิดที่มีการเรียนออนไลน์อยู่ที่บ้าน ทำให้นักไปถึงกลุ่มบุคคลที่ไม่สามารถเข้าถึงอุปกรณ์ที่จะทำให้เข้าถึงการเรียนได้ จึงสร้างสถานการณ์จำลองในภาพผลงาน เช่น การป็นต้นไม้หาสัญญาณเรียนเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงกลุ่มนักเรียนที่ไม่สามารถเข้าถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ต และอุปกรณ์ได้ เป็นต้น

ด้านรูปแบบ เป็นการสร้างสรรค์ผลงาน 2 มิติ ข้าพเจ้าเลือกใช้ภาพสัญลักษณ์บุคคลเป็นรูปทรงหลักของภาพ เพื่อแสดงความรู้สึกผ่านกริยา สีหน้า แววตา ผ่านการจัดองค์ประกอบแบบศิลปะ ประกอบกับข้าพเจ้าของเครื่องใช้หรือสถานที่ เพื่อสื่อแสดงออกถึงเรื่องราวการเสียดสีด้านระบบการศึกษาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ด้านเทคนิค ข้าพเจ้าเลือกใช้กระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) เพราะสอดคล้องกับรูปแบบงานผ่านสัญลักษณ์บุคคล ในการลงน้ำหนักแสงเงาวาดสีหน้า และสามารถทับซ้อนสีในบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สถานที่ในภาพผลงาน

ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์

- 1.การรวบรวมข้อมูล ที่เกี่ยวกับปัญหาของการศึกษา จากการฟังข่าวในโทรทัศน์ สื่ออินเทอร์เน็ต บทความ บทสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นจากทั้งของนักเรียนและคุณครู
- 2.วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำเอาข้อมูลที่ได้มา มาตีแผ่ทางความคิด รูปแบบให้ตรงกับแนวความคิด ผ่านการออกแบบภาพร่าง
- 3.สรุปการสร้างสรรค์ โดยนำเอาผลงานที่ผ่านการวิเคราะห์ จนเป็นภาพร่าง นำมาสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) จนเสร็จสมบูรณ์
- 4.นำเสนอผลงาน เรียบเรียงเนื้อหาเพื่อมาวิเคราะห์ สรุปขั้นตอนการทำงาน อภิปรายเสนอแนะ

แหล่งข้อมูลในการสร้างสรรค์

- 1.การรวบรวมข้อมูล เป็นการเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงานโดยรวบรวมข้อมูลจากเรื่องราวปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบการศึกษาที่เกิดขึ้นจริง โดยสำรวจจากแหล่งข่าว การสัมภาษณ์ และประสบการณ์ส่วนตัวที่เคยพบเจอมา
- 2.การบันทึกภาพสัญลักษณ์ที่นำมาเป็นแนวความคิด โดยการถ่ายภาพตนเองเป็นต้นแบบ ในการสร้างภาพสัญลักษณ์บุคคล และนำมาประกอบการสร้างสรรค์เพื่อสะท้อนแนวความคิดและสื่อถึงเรื่องราวปัญหาของระบบการศึกษาไทย
- 3.ศึกษาเรียนรู้งานเพิ่มเติมผลงานศิลปะผ่านศิลปินที่ข้าพเจ้าสนใจในส่วนของรูปแบบและวิธีคิด นำเสนอรูปแบบเป็นความจริงผสมผสานกับจินตนาการส่วนตน

บทที่ 2

ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากสังคมสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และการประท้วงที่เกิดขึ้นของกลุ่มนักเรียนเพื่อเรียกร้องในสิ่งที่ตนเองต้องการ โดยมุ่งนำเสนอถึงอารมณ์ การเสียสละ ล้อเลียน ของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในระบบการศึกษาสังคมไทย นำมาถ่ายทอดเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงผสมกับจินตนาการส่วนตน ก่อเกิดเป็นภาพที่ประชดประชัน สภาพการเรียนรู้การศึกษาของไทย เกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์

กระบวนการทางความคิดเกิดจากการที่ต้องการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ผ่าน มุมมองของนักเรียนที่เกิดขึ้นจริงในสังคม จากการรับฟังข่าวสาร โดยมีการรวบรวมข้อมูลเหตุการณ์ที่ได้รับรู้ผ่านสื่อโทรทัศน์และโซเชียลมีเดีย ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักคิดย้อนถึงสมัยเป็นนักเรียนมัธยมที่ต้องอยู่ในกฎที่ตนเองก็ไม่ได้พอใจมากนัก และเรื่องที่โดนกระทำมาแต่ไม่ได้ต่อสู้ หรือพูดคุยกบอกกล่าวให้ผู้ที่มีอำนาจนั้นรับรู้ ส่งผลให้ข้าพเจ้าเล็งเห็นในเรื่องนี้ ถ่ายทอดผ่านผลงานสร้างสรรค์ โดยการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ได้รับอิทธิพลในการทำงานได้แก่ อิทธิพลจากสังคมและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และอิทธิพลจากศิลปกรรมมีรายละเอียดดังนี้

อิทธิพลจากสังคมและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

สถาบันการศึกษาถือเป็นสถาบันที่สำคัญ หรือที่หลายคนเรียกว่าโรงเรียนนั้นคือ บ้านหลังที่ 2 ในชีวิตมนุษย์คนหนึ่งใช้ชีวิตเติบโตอยู่ในโรงเรียน ซึ่งเป็นระยะเวลาส่วนใหญ่ช่วงหนึ่งในชีวิต ฉะนั้น โรงเรียนจึงเป็นส่วนสำคัญในการหล่อหลอมผู้คนที่มีความประพฤติดี

โรงเรียนมีกฎระเบียบที่ตั้งขึ้นมาเพื่อควบคุมคนจำนวนมากให้เป็นระเบียบ แต่ก็มีความบางประการที่ไม่สมเหตุสมผล เช่น เรื่องการถูกล่ามโซ่ข้อเท้าใน มั่นแสดงถึงการล้าสมัยความเป็น ส่วนตัวมากจนเกินไปถึงจะเป็นเพศเดียวกัน แต่ก็ไม่มีมนุษย์คนไหนที่ชอบให้คนอื่นมาถูกล่ามโซ่ข้อเท้าในตนเอง ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกว่ากฎระเบียบที่สร้างขึ้นนั้นจะมีข้อเสียมากกว่าข้อดี กฎระเบียบสร้างมาเพื่อให้คนหมู่มากเป็นระเบียบแต่ถ้าใช้กฎระเบียบในทางที่ผิด ใช้ในการจับผิดหรือ เกรงคร้ามใจมากเกินไปและไม่มีคำอธิบายที่เป็นรูปธรรมมากพอ มีแต่คำว่าเหมาะสม เป็นระเบียบวินัย ก็จะทำให้ผู้ทำตามกฎนั้นเบื่อหน่ายเมินหน้าหนี ทำให้เกิดการรวมตัวประท้วงของกลุ่มนักเรียน ที่ชื่อว่า กลุ่มนักเรียนเลว

ภาพที่ 1 ภาพการประท้วงของกลุ่มนักเรียนเลว
ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://thestandard.co>

การรวมตัวของกลุ่มที่เรียกตนเองว่า “องค์กรนักเรียนเลว” ในวันที่ 3 กรกฎาคม 2563 เดินทางมายังกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อยื่นหนังสือขอความชัดเจนในการบังคับใช้กฎการไว้ทรงผมของนักเรียน พร้อมแสดงสัญลักษณ์ด้วยการตัดผมเพื่อผู้ใหญ่ในกระทรวงรับรู้และเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าว ประเสริฐ บุญเรือง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มารับหนังสือด้วยตนเอง พร้อมกล่าวยืนยันว่าทุกโรงเรียนต้องออกกฎทรงผมใหม่ตามระเบียบกระทรวง ปี 2563 ห้ามใช้กฎเดิม โดยกระทรวงจะส่งหนังสือถึงทุกโรงเรียนเพื่อยืนยันให้ปฏิบัติตามนี้อีกครั้ง ตามที่ตัวแทนองค์กรนักเรียนเลว ได้เข้าหารือกับ โกวิท คุ

พะเอียด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมายศึกษาเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2563 ซึ่งท่านและคณะได้แสดงความชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้ระเบียบกระทรวงไว้อย่างละเอียด แต่ท่านไม่อนุญาตให้เผยแพร่ความชัดเจนออกสู่สาธารณะ ทางเราเห็นว่าข้อมูลที่ท่านแสดงในที่ประชุมเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนจำนวนมาก หากได้รับเผยแพร่ให้รับทราบโดยทั่วกัน จึงได้ทำหนังสือขอให้เผยแพร่ความชัดเจนในการบังคับใช้กฎระเบียบกระทรวงที่ท่านชี้แจงต่อเราในสาธารณะ เพื่อเป็นการทบทวนความเข้าใจให้ตรงกันจึงขอความในหนังสือที่ยื่นให้ท่านในวันนั้น ดังนี้

1.ให้ยืนยันว่ากฎทรงผมเดิมของสถานศึกษาที่บังคับใช้มาก่อนการออกระเบียบกระทรวงกระทรวงจะไม่มีผลบังคับใช้กับนักเรียน ได้แล้วในปัจจุบัน

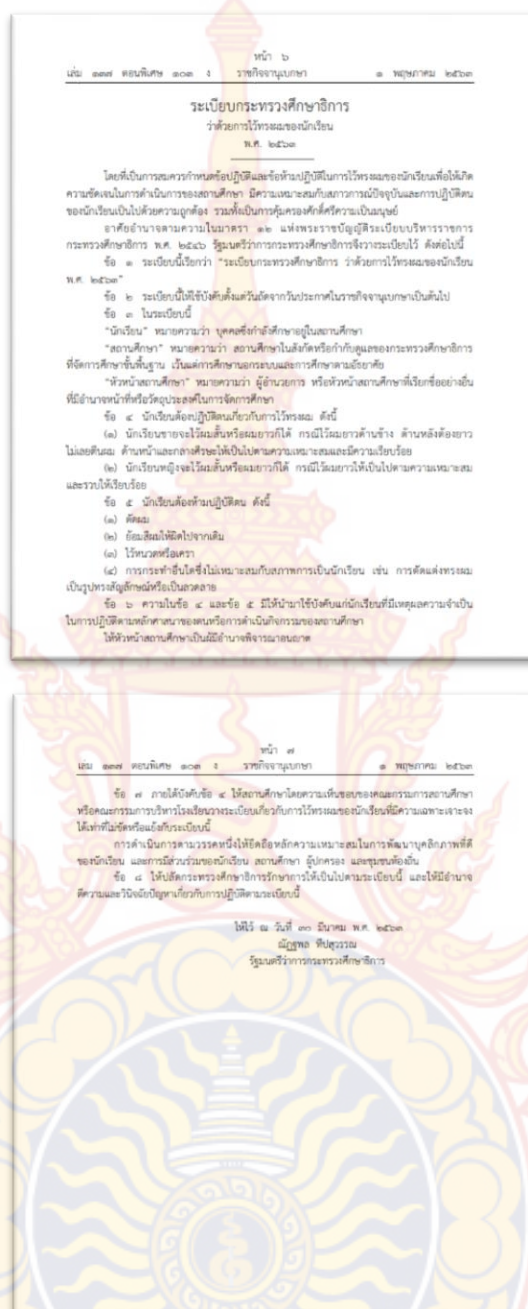
2.ให้ยืนยันว่าระหว่างสถานศึกษาดำเนินการออกกฎระเบียบทรงผมใหม่ให้เป็นไปตามกฎระเบียบกระทรวงให้สถานศึกษาบังคับใช้กฎทรงผมตามระบบกระทรวงข้อ 4 และข้อหา ไปพลางก่อน

3.ให้ยืนยันว่าการออกกฎทรงผมฉบับใหม่ในแต่ละสถานศึกษาจะต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมเป็นสำคัญ

ข้อสรุปทั้ง 3 ดังกล่าว ทางเราได้รับมาจากการหารือในวันนั้น และขอยืนยันว่าว่า โกวิท คุปะเนียด และคณะ ได้ชี้แจงข้อสรุปทั้ง 3 นี้ต่อเราจริง แต่ในหนังสือตอบกลับจากกระทรวงไม่ได้กล่าวถึงการยืนยันข้อสรุปจากการหารือ 3 ข้อข้างต้นแต่อย่างใด ทำให้นักเรียนทั้งหลายไม่สามารถทราบถึงข้อสรุปข้างต้นและไม่มีหลักฐานใดจากกระทรวงที่กล่าวชัดเจนเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงว่าเป็นไปตามข้อสรุปนี้ จึงขอให้กระทรวงได้ยืนยันความชัดเจนแบบไม่อ้อมค้อมอีกครั้งถึง 3 ข้อสรุป และประกาศให้นักเรียนทั้งหลายทราบโดยทั่วกัน รวมถึงขอให้กระทรวงตั้งหน่วยงานตรวจสอบการบังคับใช้ระเบียบกระทรวงในแต่ละสถานศึกษา ให้เป็นไปอย่างถูกต้อง ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ให้มีการเพิกเฉยต่อระเบียบกระทรวง หรือบังคับใช้ระเบียบกระทรวงในทางที่มีขอบจนก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนของนักเรียน⁵

⁵THE STANDARD. 2564. กลุ่มนักเรียนตดตมประทังที่กระทรวงศึกษา ขอความชัดเจนกฎการไว้ทรงผมนักเรียน.

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.thestandard.co>. (วันที่ค้นข้อมูล : 10 สิงหาคม 2564)

ภาพที่ 2 ราชกิจจานุเบกษาระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.mthai.com>

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่า นักเรียนชายจะไว้ผมสั้นหรือผมยาวก็ได้ กรณีไว้ผมยาวด้านข้าง ด้านหลังต้องยาว ไม่เลยตีนผม ด้านหน้าและกลางศีรษะให้เป็นไปตามความเหมาะสมและมีความเรียบร้อย นักเรียนหญิงจะไว้ผมสั้นหรือผมยาวก็ได้ กรณีไว้ผมยาวให้เป็นไปตามความเหมาะสมและรวบให้เรียบร้อย ข้อห้ามอื่นๆ

1. ห้ามตัดผม
2. ห้ามย้อมสีผมให้ผิดไปจากเดิม
3. ห้ามไว้หนวดหรือเครา
4. การกระทำไม่เหมาะสมกับสภาพการเป็นนักเรียน เช่น การตัดแต่งทรงผมเป็นรูปทรงสัญลักษณ์⁶

กฎเหล่านี้ยังใช้อยู่ในปัจจุบันถึงจะมีการเปลี่ยนแปลงแล้ว แต่ก็ไม่มีกฎที่ทางนักเรียนเลยได้เรียกร้องไปทำให้ข้าพเจ้าเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องนี้ คือการไม่นำความคิดของคนที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบนำไปเปลี่ยนแปลงตาม มองเห็นเสียงของเด็กนักเรียนนั้นไม่ได้ความหมายมากมายที่จะต้องรับฟัง และนำไปแก้ไข และกฎที่เปลี่ยนแปลงแล้วที่ให้นักเรียนไว้ผมยาวขึ้นได้นั้นก็ใช้อย่างไม่ได้จริงในบางโรงเรียน เพราะกฎที่กระทรวงเขียนนั้นเขียนให้มีช่องโหว่มาแล้วแต่โรงเรียนจะพิจารณานำไปปรับใช้อย่างไร ในความคิดของข้าพเจ้าคิดว่า กฎที่เปลี่ยนแปลงล่าสุดนั้นก็แทบไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรที่ทำให้เห็นในรูปธรรมมากเท่าที่ควร

⁶Mthai. 2563. สรุปเรื่องกฎใหม่การไว้ทรงผมของนักเรียน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.mthai.com/campus/57285.html>
(วันที่สืบค้นข้อมูล : 10 สิงหาคม 2564)

อิทธิพลจากศิลปกรรม

อัมรินทร์ บุพศิริ

จบการศึกษาจากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เคยแสดง นิทรรศการเดี่ยวเมื่อปี พุทธศักราช 2552 ณ ดีปีโอหัวลำโพง แกลเลอรี กรุงเทพมหานคร และ นิทรรศการ Alone อาร์เดล แกลเลอรี กรุงเทพมหานคร

ศิลปินต้องการนำเสนอให้เห็นอิทธิพลของสื่อ ข่าวสาร ความบันเทิง ต่างๆที่มีส่วนปลูกเร้า ผู้รับ สาร โดยศิลปินได้ใช้ภาพของเด็กนักเรียนในเครื่องแบบมัธยมศึกษา ซึ่งก็คงไม่เกินชั้น ม.ต้น มาเป็น ตัวแทน เพื่อนำเสนอในเชิงกระทบกระเทียบ ในอิริยาบถต่างๆ ในแต่ละภาพ โดยเน้นประเด็นแบบ ตรงๆกับเรื่องที่ต้องการนำเสนอ⁷

ข้าพเจ้าได้ศึกษาและนำวิธีคิดในการทำงาน ที่มีเนื้อหาในเชิงกระทบกระเทียบ มาปรับใช้ เป็น แนวความคิดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้ามองว่าในส่วนนี้มีความสำคัญอย่างมากในการ สร้างสรรค์เพราะเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ผลงานได้จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจ ในการนำวิธีคิด ที่ นำเสนอในเชิงกระทบกระเทียบ และเน้นประเด็นโดยตรงมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า

⁷โรงเรียนลูกโรงเรียนพ่อแม่. 2552 งานแสดงศิลปะ “Imitationนักเรียน”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://parentschoolwordpress.com>.
(วันที่สืบค้นข้อมูล: 12 สิงหาคม 2564)

ภาพที่ 3 ผลงานของอัมรินทร์ บุพศิริ

ชื่อผลงาน : กระเจ๊กหมายเลข5

ขนาด : 200x270 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมัน

ที่มา : เข้าถึงได้จาก : <https://mocabangkok.com>

อำนาจ คงวารี

ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชา ภาพพิมพ์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และ ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี และ ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพมหานคร

รางวัลเกียรติยศ

2563 : รางวัลดีเด่น นิทรรศการภาพพิมพ์นานาชาติ "International Biennial Print Exhibition 2020 R.O.C" ประเทศไต้หวัน

2559 : รางวัลชนะเลิศอันดับ 3 การประกวดภาพพิมพ์อาเซียน ครั้งที่ 2 ปี 2016 จัดโดย กระทรวงวัฒนธรรมกีฬาและการท่องเที่ยว ประเทศเวียดนาม กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม

- รางวัล Diplomas Ural Print Triennial International Exhibition 2016 ประเทศรัสเซีย

2555 : รางวัลชนะเลิศอันดับ 3 การประกวดภาพพิมพ์อาเซียน 2012 จัดโดยกระทรวงวัฒนธรรมกีฬา และการท่องเที่ยว ประเทศเวียดนาม กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม

2549 : รางวัลสนับสนุนรางวัลที่ 2 โดยธนาคารกรุงไทย จากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 52

- รางวัลดีเด่นการแสดงศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” บริษัทโตชิบา ประเทศไทย จำกัด ครั้งที่ 18

งานของศิลปินได้บ่งบอกถึงสภาวะจำยอมบางอย่างในเพศหญิง โดยหยิบยื่นให้เพศหญิงเป็นเครื่องมือในการมอบความสุขที่ฉาบฉวยของผู้ท่องเที่ยวราตรีนั้นจะมาร่วมความทุกข์ที่แสนเจ็บปวดแทรกซึมอยู่ในเรื่องราวชีวิตของพวกเขา ความทุกข์ ความเจ็บปวดสะท้อนออกมาทางสายตาที่มองตรงเข้าสู่ผู้ชม สายตานี้ได้สะท้อนเรื่องราวรอคอยที่มีได้เพียงแค่การรอคอย แหกมาใช้บริการเท่านั้น หากแต่เป็นการรอคอยความสุขที่แท้จริง ซึ่งอาจไม่มีจริง⁸

ศิลปินถ่ายทอดเรื่องราวทั้งหมดผ่านกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ซึ่งข้าพเจ้าได้ศึกษาด้านเทคนิคการทำงาน ที่ศิลปินมีเทคนิคการพิมพ์ที่ค่อนข้างเฉพาะตัว เขียนอย่างประณีตสวยงามและแม่นยำ มีการแทรกสี เขียนน้ำหนักแสงเงาที่พอดี ทำให้ภาพออกมาสวยงาม มาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

⁸ ISSUU. 2558. HER art exhibition catalogue. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://www.issuu.com/artcentre/docs/exhibition_catalogue_her. (วันที่สืบค้นข้อมูล: 13 สิงหาคม 2564)

ภาพที่ 4 ผลงานของอำนาจ คงวารี

ชื่อผลงาน : Waiting 8

ขนาด : 79x109 ซม.

เทคนิค : ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ที่มา : เข้าถึงได้จาก : <http://www.rama9art.org>

ลำพู กันสณะ

จบการศึกษาศิลปบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ2) คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

รางวัลเกียรตินิยม

2551 : รางวัลดีเด่นในการประกวดศิลปกรรม พานาโซนิก ครั้งที่ 10

2550 : รางวัลดีเด่นศิลปกรรม นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต โดยบริษัทโตชิบาแห่งประเทศไทยจำกัด ครั้งที่ 19

-รางวัลยอดเยี่ยมเกียรตินิยมเหรียญทอง ศิลป์พระศรี ในศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 24

ภาพวาดล้อเลียนของลำพูเริ่มช่วงปี 3 จากที่อาจารย์ให้สร้างสรรค์งานส่วนตัว เพื่อประหยัดงบประมาณ เธอจึงเขียนรูปด้วยสีน้ำมันลงบนพลาสติกที่เป็นลายเหมือนผ้าปูโต๊ะแทนผ้าแคนวาส และแบบเธอเลือกมาวาดก็คือเพื่อนๆ สำหรับลำพูแล้ว ภาพวาดล้อเลียนแนวหัวโตเป็นตัวแทนของเรื่องราวที่เธอนำเสนอ ตั้งแต่เรื่องที่พูดถึงกลุ่มเพื่อนและคนใกล้ชิด ไปจนถึงเกี่ยวกับสังคมโดยตรง โดยเฉพาะเรื่องราวประชดประชัน เสียดสี ถูกนำเสนอออกมาให้สะท้อนบางมุมที่คนทั่วไปไม่นึกถึง ผ่านรูปแบบที่คนดูขบขัน สนุกสนาน ในขณะที่ผลงานจิตรกรรมอื่นๆ จะเน้นเรื่องกว้างหรือเป็นนามธรรมกว่า ลำพูมองว่าการหยิบเอาอารมณ์ขันเล่าเรื่องของเธอก็เป็นเหมือนแม่เหล็กดึงดูดให้คนดูงานนานกว่าเดิม สีหน้าแววตาที่สื่อ ไปจนถึงส่วนประกอบชวนตลกอย่าง น้ำลาย น้ำตา น้ำมูก ของรูป พอดูรายละเอียดทีละอย่างก็จะเห็นเรื่องราวที่สื่อในภาพ⁹

ข้าพเจ้าได้ศึกษานำวิธีการจัดองค์ประกอบศิลป์ มาปรับใช้ รวมถึงรูปแบบงานที่เป็นภาพวาดล้อเลียน มีความสนุกสนาน ขบขัน แต่ยังแทรกซ่อนรายละเอียดที่สามารถสื่ออารมณ์และเรื่องราวของผลงานนำมาปรับใช้ในเรื่องทางด้านอารมณ์ ความสนุกสนาน ความเสียดสี ที่ถ่ายทอดผ่านผลงาน ข้าพเจ้ามองว่าในส่วนนี้มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ เพราะจะเป็นตัวอธิบายในเรื่องราวผลงานได้ดี จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการจัดองค์ประกอบและ การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์

⁹The Cloud. 2562. ลำพูในสวน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://readthecloud.co>. (วันที่สืบค้น : 13

ภาพที่ 5 ผลงานของลำพู ก้นเสนาะ

ชื่อผลงาน : ชินไถยาย

ขนาด : 200x230 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมัน

ที่มา : เข้าถึงได้จาก : <https://mocabangkok.com>

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากกฎระเบียบ สังคม สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ที่ได้รับมาจากข่าวสาร การประท้วงเรียกร้องของกลุ่มนักเรียน และจากประสบการณ์ส่วนตัวที่ผ่านมา มาคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานให้สอดคล้องตรงตามแนวคิด การสร้างสรรค์ผลงาน ถ่ายทอดผ่านผลงานศิลปะในรูปแบบ 2 มิติ ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ขั้นตอนการประมวลความคิดที่มาจากแนวคิดและแรงบันดาลใจ

ข้าพเจ้าเกิดความตระหนักคิดในเรื่องที่มีการออกมาประท้วงของกลุ่มนักเรียน ที่ออกมาเรียกร้องบอกสิ่งที่ตนเองต้องการ ในเรื่องกฎระเบียบและเรื่องที่เจอมาไม่ดีภายในโรงเรียน ออกมาบอกเล่า ทำให้สนใจถ่ายทอดผ่านผลงานสร้างสรรค์ โดยมุ่งนำเสนอถึงอารมณ์ การประชดประชัน เสียดสีของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมการศึกษาในประเทศไทย นำมาถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงผสมกับจินตนาการส่วนตน ก่อเกิดเป็นภาพที่ประชดประชัน เสียดสีสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนไทย เกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์

ขั้นตอนการประมวลความคิดที่แสดงออกทางรูปธรรม

ด้านเนื้อหา เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวมุมมองที่เป็นปัญหาของนักเรียนที่อยู่ในระบบการศึกษาไทย ในเรื่องของกฎระเบียบที่มีมานานไม่สมเหตุสมผล เรื่องที่เด็กนักเรียนโดนกระทำภายในโรงเรียน เรื่องราวปัญหาในระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบัน เช่น การเรียนออนไลน์ ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอุปกรณ์ที่จะใช้เรียนที่ยังแก้ปัญหาไม่ได้ แต่กลับมานั่นในเรื่องของการที่ใส่ชุดนักเรียน เรียนออนไลน์ทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ข้าพเจ้านำสิ่งที่รับรู้มาเหล่านั้น มาสะท้อนผ่านแนวความคิดที่จะสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของระบบการศึกษาของไทย โดยถ่ายทอดผ่านสัญลักษณ์บุคคล ที่ใช้ตัวข้าพเจ้าเป็นภาพต้นแบบเป็นรูปทรงหลักของภาพ เพื่อแสดงความรู้สึก ผ่านสีหน้าแววตา อิริยาบถต่างๆ และมีการจัดองค์ประกอบ ให้อยู่ร่วมกับสถานที่ข้าวของเครื่องใช้ ถ่ายทอดเป็นผลงานสร้างสรรค์

ด้านรูปแบบ ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบผ่านสัญลักษณ์บุคคล ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) แบบ 2 มิติเพื่อสื่อให้เห็นถึงเรื่องราวด้านการเสียดสีระบบการศึกษาของไทยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปินพจน์

ภาพร่างผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 6 ภาพร่างผลงานก่อนศิลปินพจน์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน : Where is the internet 1

เทคนิค : ดินสอสีและ สีโปสเตอร์บนกระดาษ

ขนาด : 40 x 30 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 7 ภาพร่างผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน : Where is the internet 2

เทคนิค : ดินสอสีและ สีโปสเตอร์บนกระดาษ

ขนาด : 30 x 40 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 8 ภาพร่างผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน : The box

เทคนิค : ดินสอสีและ สีโปสเตอร์บนกระดาษ

ขนาด : 30 x 40 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 9 ภาพร่างผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน : Forced situation

เทคนิค : ดินสอสี และสีโปสเตอร์

ขนาด : 30 x 40 ซม.

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน กระบวนการพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน

การสร้างสรรค์ผลงานผ่านแนวความคิด ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) บนแผ่นอลูมิเนียม จึงขอยกตัวอย่างในกรณีที่ชัดเจนและสมบูรณ์ ชื่อภาพผลงาน “Forced situation” ปีที่สร้าง พ.ศ.2564 ขนาด 80 x 60 เซนติเมตร เป็นกรณีตัวอย่างเนื่องจากลำดับขั้นตอนในแต่ละภาพผลงานได้มีความคล้ายคลึงกัน

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการศิลปะภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน

1. แผ่นแม่พิมพ์อลูมิเนียม (Aluminum Plate) ขนาด 75x103 เซนติเมตร
2. กระดาษพิมพ์ผลงาน ฟาเบรียอโน (Frabriano)
3. ไซฟิล์มชนิดหน้าเดียวอย่างดี (Drafting Film Single Matt)
4. ปากกาลูกกลิ้ง (Ballpoint Pen)
5. วัสดุเขียนไขแม่พิมพ์ ดินสอไฮดราม้า (Horse No.1818)
6. กรดฟอสฟอริก (Phosphoric acid)
7. กรดซัลฟูริก (Sulphuric acid)
8. น้ำมันทินเนอร์ (Thinner)
9. น้ำมันสน (Turpentine)
10. น้ำยาแลคเกอร์แดง (Red Lacquer)
11. หมึกพิมพ์ออฟเซต (offset Ink)
12. ผงแมกนีเซียมคาร์บอเนต (Magnesium Carbonate Powder)
13. น้ำมันวานิช (Vanish oil)
14. เกรียงผสมหมึกขนาด 1”,1.5”,2”
15. แปรง พู่กันกลม พู่กันแบบชนิดต่างๆ
16. แป้งฝุ่น (Talcum)
17. กาวกระถิน (Arabic gum)
18. ปากกา Permanent
19. เทปหน้ากว้าง 0.5” (เช่น Nitto)
20. กระบอกพ่นน้ำ
21. ผ้าสาอูชนิดดี (ตัดเป็นสี่เหลี่ยมขนาด 1.5x1.5 ฟุต)
22. ฟองน้ำชนิดดี 2-3 ก้อน

23. กระดาษบรูฟ
24. ถ้วยสแตนเลส
25. เศษผ้า
26. ชุดวัดความหนาแน่นกาวกระถิน
27. จารบี
28. อ่างเคลือบหรืออ่างพลาสติกจำนวน 2 ใบ

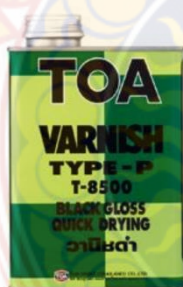
ภาพวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์กระบวนการศิลปะภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์ หิน

แผ่นแม่พิมพ์อลูมิเนียม (Aluminum Plate)

วัสดุเขียนไขแม่พิมพ์ (Horse No.1818)

น้ำมันวานิช (Vanish oil)

ปากกา Permanent

ภาพที่ 10 ภาพอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

กาวกระถิน (Aribic gum)

หมึกพิมพ์ออฟเซ็ท (offset Ink)

น้ำมันสน (Turpentine)

ทินเนอร์ (Thinner)

น้ำยาแลคเกอร์แดง (Red Lacquer)

ลูกกลิ้ง

ภาพที่ 11 ภาพอุปกรณ์การสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

เกียงผสมหมึก

แปรงขนนุ่มและพู่กัน

ฟาเบรียอโน (Fabriano)

ไซฟิล์มชนิดหน้าเดียวอย่างดี
(Drafting Film Single Matt)

ผงแมกนีเซียมคาร์บอเนต
(Magnesium Carbonate Powder)

กรดซัลฟิวริก (Sulphuric acid)

ภาพที่ 12 ภาพอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

กรดฟอสฟอริก (Phosphoric acid)

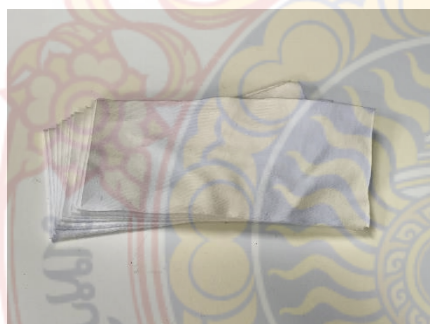
ฟองน้ำ

กระดาษปรีฟ

ถ้วยสแตนเลส

เศษผ้า

ชุดวัดความหนาแน่นกาวกระถิน

ภาพที่ 13 ภาพอุปกรณ์การสร้างสรรค์ผลงาน

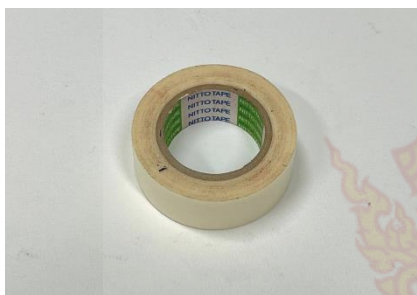
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผ้าสาหลูชนิดดี

ปากกาถูกลื่น

เทปหน้ากว้าง 0.5" (เช่น Nitto)

แก้วตวง 10Z. 60 ML

ผงสนิม (Ferric Oxide)

จารบี

ภาพที่ 14 ภาพอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ถุงน่อง (Stocking)

แป้งฝุ่น (Powder)

กระบอกพ่นน้ำ

ภาพที่ 15 ภาพอุปกรณ์การสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

การสร้างสรรค์แบบร่าง

จากแนวความคิดหลักของข้าพเจ้าที่ต่อการสื่อในเรื่องของการเสียดสี ระบบการศึกษาไทยโดยการรวบรวมเหตุการณ์ที่เป็นข่าว เหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน กฎระเบียบที่จะนำมาเป็นข้อมูลมาจินตนาการ โดยภาพรูปทรงองค์ประกอบหลักที่เป็นเด็กนักเรียน ข้าพเจ้าได้ใช้ตนเองเป็นต้นแบบเพื่อให้ได้รูปแบบเฉพาะตนที่แสดงออกผ่านสีหน้า อิริยาบถ ของตัวละครที่มีความล้อเลียน สนุกสนาน และหาข้อมูลรูป สถานที่ สิ่งของจากรูปจริง นำมาประกอบในการสร้างสรรค์ภาพร่าง ด้วยวิธีการเขียนภาพร่างลงบนกระดาษ 100 ปอนด์ชนิดเรียบ โดยสร้างภาพร่างการจัดวางแบบองค์ประกอบศิลป์ เมื่อได้ภาพร่างลายเส้นแล้ว นำไปลงสี โดยเลือกใช้สีให้เหมาะสมกับงานชิ้นนั้นๆ เพื่อเป็นการสื่อสารอารมณ์ทางความคิด บรรยากาศ ช่วงเวลา ที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออก

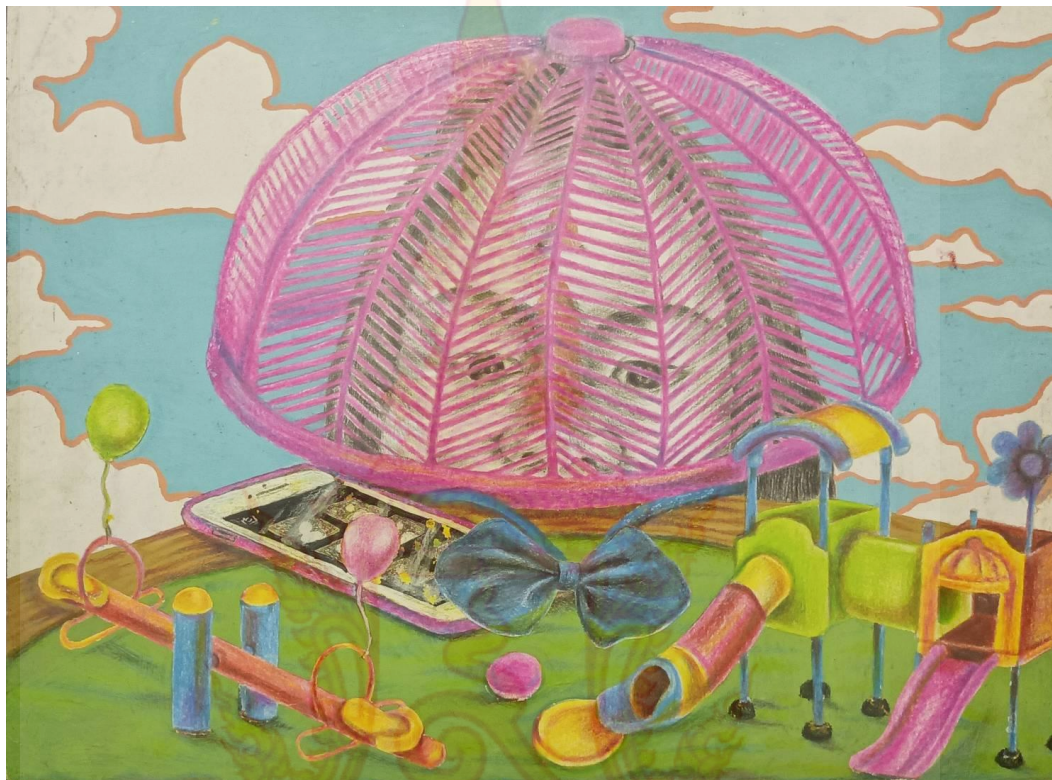
ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพร่างที่ 16 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่1

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 18 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

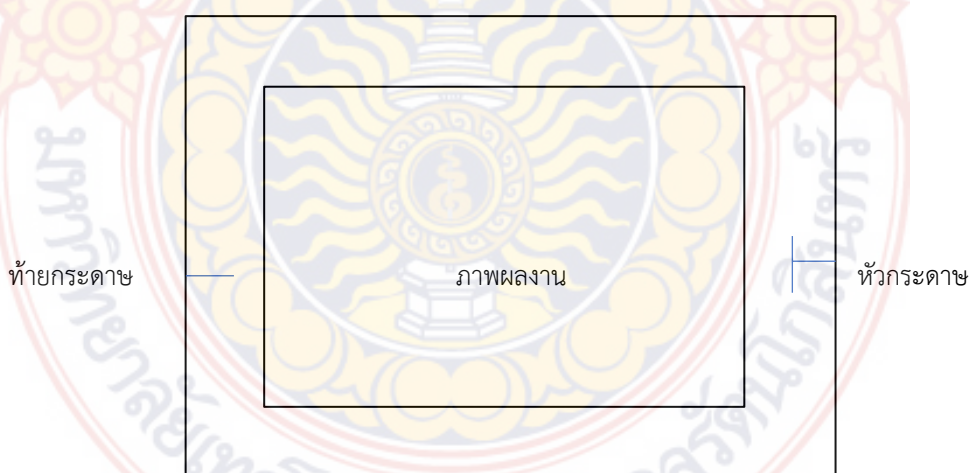

ขั้นตอนการขยายภาพร่าง

เมื่อนำภาพร่างที่เสร็จสมบูรณ์พร้อมถ่ายทอดเป็นผลงานสร้างสรรค์ มาขยายใหญ่ด้วยเครื่องถ่ายภาพเอกสารโดย กำหนดขนาดของภาพตามขนาดผลงาน โดยขยายขนาด 60 x 80 เซนติเมตร (On scale) เพื่อให้สอดคล้องกับแม่พิมพ์ขนาด 103 x 75 เซนติเมตร จากนั้นนำมาวัดฉากของมุมภาพทั้งสี่ด้านโดยใช้เส้นที่อยู่บนแผ่นรองตัดในการวัดฉากมุมของภาพ เพราะการขยายผลงานโดยเครื่องถ่ายภาพเอกสารอาจจะเกิดข้อผิดพลาด จากมุมฉากทั้งสี่มุมของภาพอยู่เสมอจึงต้องทำการหาฉากของมุมภาพทั้งสี่ด้านทุกครั้งที่เริ่มงาน ก่อนจะสู่ขั้นตอนต่อไป จึงลอกลายเส้นผลงานลงบนแผ่นไซฟิล์ม

ขั้นตอนการลอกลายลงบนแม่พิมพ์

นำไซฟิล์มชนิดหน้าเดียวอย่างดี (Drafting Film SingleMatt) มาทาบลงบนภาพร่างที่ถูกขยายด้วยเครื่องถ่ายภาพเอกสาร เริ่มด้วยการทำเครื่องหมาย “T” และ “I” (ที-บาร์/Register Mark) ลงบนไซฟิล์มทั้งส่วนหัวและส่วนท้าย โดยให้รูปผลงานอยู่ระหว่างกลาง ซ้ายขวาและบนล่าง วางแผ่นขยายของภาพร่างผลงานไว้ข้างใต้ไซฟิล์ม เว้นพื้นที่ของขอบทั้งสี่ด้านไว้ให้เพียงพอต่อการวัดขนาดกรอบของแม่พิมพ์อลูมิเนียม(Aluminum Plate) และขนาดกรอบของกระดาษฟาเบรียโน(Fabraiano) จากนั้นดำเนินการลอกลายเส้นภาพร่างต้นแบบให้ครบ การกำหนดเครื่องหมาย “T” และ “I” (ที-บาร์/Register Mark) ที่ไซฟิล์มเพื่อลดปัญหาการคลาดเคลื่อนของตัวผลงานแต่ละสีที่เกิดการทับซ้อนกันของแม่พิมพ์ ไม่นิยมกำหนดแม่พิมพ์อลูมิเนียมเพราะอาจเกิดความคลาดเคลื่อนสูง

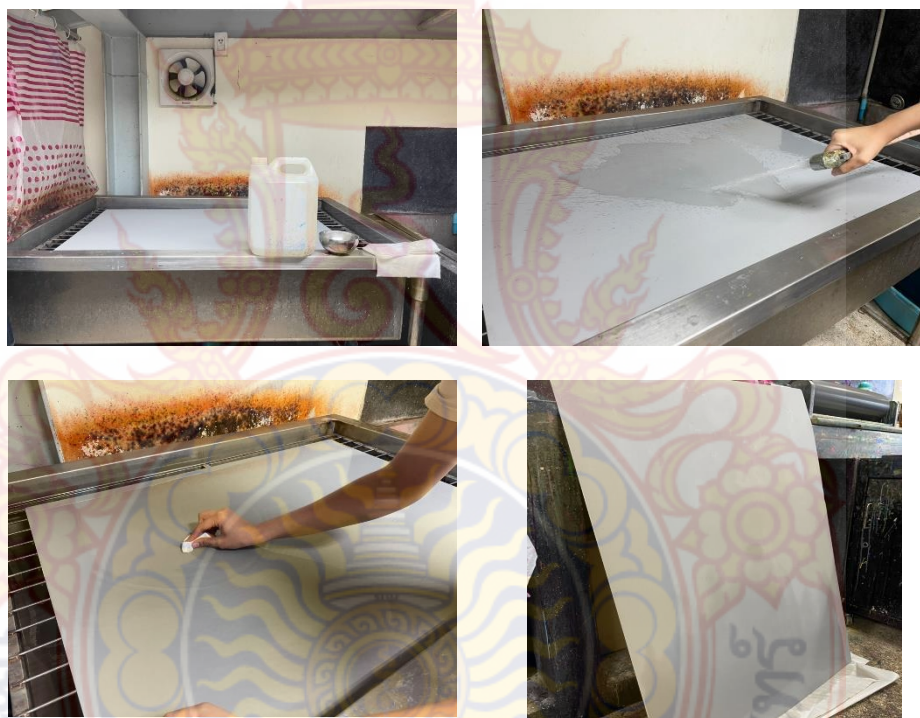
ภาพที่ 19 ขั้นตอนการลอกลายเส้นโครงสร้างของผลงานบนแผ่นไซฟิล์มและกำหนดเครื่องหมาย “T” “I” (ที-บาร์ Register Mark)

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์

เมื่อได้แม่พิมพ์ที่ผลิตจากโรงงานแล้ว อาจมีคราบไขมันปะปนบนหน้าแม่พิมพ์ควรล้างแม่พิมพ์ด้วยกรดซัลฟูริก (Sulphuric acid ½ OZ(ออนซ์) : น้ำสะอาด 5 ลิตรผสมให้เข้ากัน นำแม่พิมพ์มาวางที่อ่างล้างแม่พิมพ์ ล้างด้วยน้ำสะอาดให้ทั่วแม่พิมพ์จากนั้นใช้ผ้าชุปกรดที่ผสมไว้เช็ดให้สะอาดทั่วทั้งแม่พิมพ์ ทั้งแนวตั้งแนวนอน เพื่อขจัดคราบไขมันที่สกปรกออก แล้วล้างด้วยน้ำสะอาดอีกครั้ง เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปตากให้แห้งโดยใช้กระดาษบุรูฟรองเพื่อไม่ให้แม่พิมพ์กระทบกับพื้นโดยตรง ป้องกันการเกิดคราบฝุ่นและคราบไขมันจากที่พื้นมาเกาะบนแม่พิมพ์

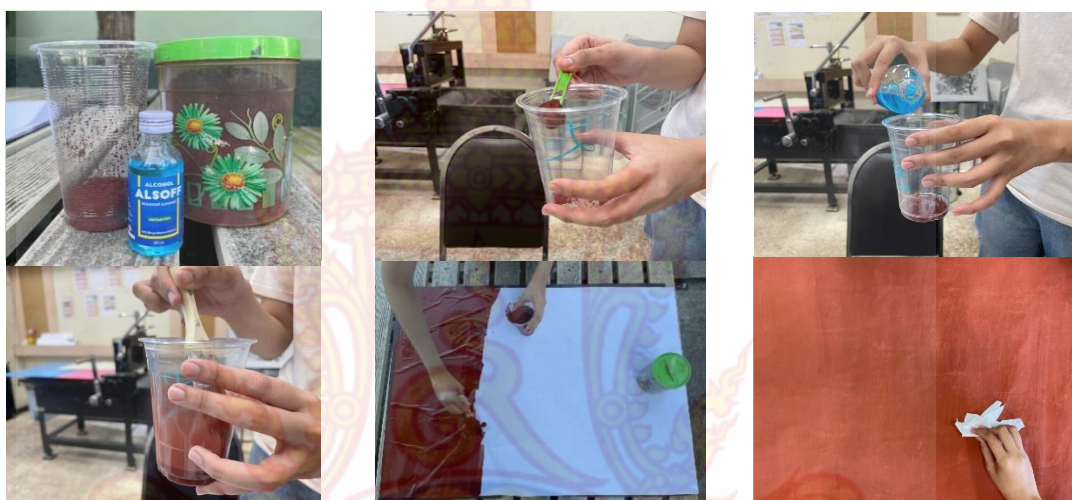

ภาพที่ 20 ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์อลูมิเนียม (Aluminum Plate)

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการทำแผ่นลอกลาย

นำผงสนิม (Ferric Oxide) ที่ผสมกับเอทิลแอลกอฮอล์ ลงในภาชนะใช้แปรจนวนส่วนผสมทั้ง 2 จนผงสนิม (Ferric Oxide) ไม่จับตัวเป็นก้อน และใช้แปรงปาดลงบนกระดาษรูปขาวให้ทั่วเมื่อผงสนิม (Ferric Oxide) กับเอทิลแอลกอฮอล์แห้งให้ใช้ผ้าสะอาดวนอีกครั้งเพื่อไม่ให้เวลานานไปใช้ลอกลายลงบนแม่พิมพ์อลูมิเนียมแล้วผงสนิม (Ferric Oxide) จับตัวเป็นก้อน จากนั้นเข้าสู่ขั้นตอนการลอกแบบโครงร่างลงบนแม่พิมพ์

ภาพที่ 21 ขั้นตอนการทำแผ่นลอกลาย

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการลอกแบบโครงร่างลายเส้นลงบนแม่พิมพ์

เมื่อวิเคราะห์ตามภาพร่างแล้ว แยกสีแม่พิมพ์ตามลำดับทั้งหมด 11 แม่พิมพ์ 1 แม่พิมพ์ : 1 สี ให้ลำดับขั้นตอนตามจำนวนแม่พิมพ์ทั้งหมด 11 แม่พิมพ์เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในสร้างสรรค์ผลงาน นำคัตลอกลายเส้นให้ครบทั้ง 11 แม่พิมพ์ การลอกลายไม่นิยมให้ใช้กระดาษลอกลาย (Carbon Copy) เนื่องจากกระดาษลอกลายมีความเป็นไขทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ได้ ให้ใช้แผ่นผงสนิม (Ferric Oxide) มีความคงทนและสามารถล้างออกได้โดยกระบวนการที่มีน้ำมาเกี่ยวข้อง วิธีทำ นำกระดาษที่ถูกทาดด้วยผงสนิมมาวางทาบบนแม่พิมพ์ และนำไขฟิล์มที่คัตลอกโครงร่างลายเส้นไว้ แล้ววางทาบทับอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นใช้ปากกาถูกลิ้นเดินเส้นตามลวดลาย “T” และ “I” ก่อนเป็นอันดับแรกเพื่อไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนขณะลอกลาย และตามด้วยโครงร่างลายเส้นอย่างละเอียดจนครบทั้งภาพ เมื่อเสร็จสมบูรณ์แล้วใช้คัตเตอร์กรีด “T” กับ “I” เบาๆ เพื่อให้มองเห็นเส้นในการวางตำแหน่งของกระดาษพิมพ์ผลงาน กรีดลงบนแม่พิมพ์อลูมิเนียม (ทำซ้ำทั้งหมด 11 แม่พิมพ์)

ภาพที่ 22 ขั้นตอนการวางแผนกระดาษลอกแบบ (Draft Paper)

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 23 ภาพแสดงขั้นตอนการลอกรายละเอียดของผลงานลงบนแม่พิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 24 ภาพรายละเอียดเส้นสีน้ำตาลจากผงสนิมบนแผ่นแม่พิมพ์อลูมิเนียม
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการกั้นกาวกระถิน (Pure gum)

การเตรียมกาวกระถิน

นำกาวกระถินชนิดเม็ดทำการบดให้มีขนาดเล็ก เพื่อที่กาวกระถินจะละลายได้ง่ายมากยิ่งขึ้น จากนั้นใส่น้ำร้อน ในปริมาณที่พอดีไม่มากเกินไป ทำการละลายโดยวิธีการคนด้วยไม้พายจนกาวกระถินมีลักษณะที่เหนียวพอดี เมื่อละลายกาวกระถินจนหมดแล้วให้นำมาผ่านกระบวนกรกรองเพื่อนำเศษผงเปลือกไม้ หินทรายออก โดยใช้ผ้าสาหลูดักสิ่งสกปรกของกาวกระถินจากยางไม้ที่มีการตกตะกอน และใช้ปรอทวัดความหนาแน่นของกาวกระถินที่ 11-14 Baume เป็นค่าความหนาแน่นของกาวกระถินผสมน้ำที่เหมาะสมกับกระบวนกร จากนั้นใช้ผ้าสาหลูดึงฟองของกาวกระถินออกจนหมด และเทใสภาชนะที่มีฝาปิด นำไปแช่ตู้เย็นเพื่อป้องกันกาวกระถินไม่ให้เกิดการเน่าเสีย ขั้นตอนนี้เรียกว่าการเตรียมกาวบริสุทธิ์ (Pure gum)

ภาพที่ 25 ขั้นตอนการเตรียมกาวกระถิน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการกั้นขอบด้วยกาวกระถิน กั้นกาวบริสุทธิ์ของแม่พิมพ์ทั้งสองด้าน โดยต้องกั้นด้วยความระมัดระวังเพราะถ้ากั้นไปกินพื้นที่ของผลงานจะทำให้ขอบของผลงานนั้นไม่สวยงาม การกั้นขอบงานด้วยกาวกระถินนั้นเพื่อป้องกันคราบและสิ่งสกปรกจากสิ่งรอบตัวที่ไม่ต้องการให้ลงบนแม่พิมพ์ โดยการกั้นขอบรอบๆภาพผลงานทั้งสี่มุม และในส่วนที่ไม่ต้องการให้ขีดตบบนแม่พิมพ์อลูมิเนียมขณะที่เขียนแม่พิมพ์หรือป้องกันคราบต่างๆ เช่น ไขจากเหงื่อโคลจากนิ้วมือหรือแขนในขณะที่วางมือเขียนแม่พิมพ์ เพราะเมื่อแม่พิมพ์เกิดรอยขีดที่ไม่ต้องการ เมื่อทำการเปิดแม่พิมพ์ในขั้นตอนต่อไปจะทำให้

แม่พิมพ์ไปรับหมึกในส่วนนั้นได้ ซึ่งอาจทำให้ผลงานเกิดความเสียหายและเกิดอุปสรรคในการทำงานได้

ขั้นตอนการกันกาวกระถินเพื่อปิดกั้นและกำหนดขอบเขตของรูปทรง เป็นการกันกาวบริสุทธิ์เพื่อที่จะสร้างรูปทรง หรือเพื่อต้องการพิมพ์ในพื้นที่สีทึบขนาดใหญ่ หรือภาพพื้นหลัง (Solid Area) ในส่วนที่กันกาวหมึกจะไม่สามารถลงไปติดที่หน้าแม่พิมพ์ได้ โดยใช้สีน้ำยาเรดแล็กเกอร์แดงหรือน้ำยาสร้างภาพ (Red lacquer) ช่วยสร้างภาพเช็ดลบบนแม่พิมพ์โดยตรง แล้วเข้าสู่กระบวนการพิมพ์ภาพผลงานได้ทันที

ภาพที่ 26 ขั้นตอนการกันกาวกระถิน

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการเขียนแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไซ

วัสดุไซชนิดแบบแห้ง

การใช้วัสดุดินสอไฮดรามา (Horse No.1818) สำหรับการเขียนวาดเส้น (Drawing) ให้เกิดน้ำหนัก และใช้ปากกาเคมีก้านน้ำตรามา สำหรับการเขียนแม่พิมพ์บริเวณที่มีพื้นที่ทึบ (Solid Area) หรือเขียนแม่พิมพ์ด้วยการวาดเส้นที่ไม่ต้องการความละมุนของการไล่น้ำหนักมากนัก ก็จะได้เส้นที่มีน้ำหนักแตกต่างจากการเขียนด้วยดินสอไฮดรามา

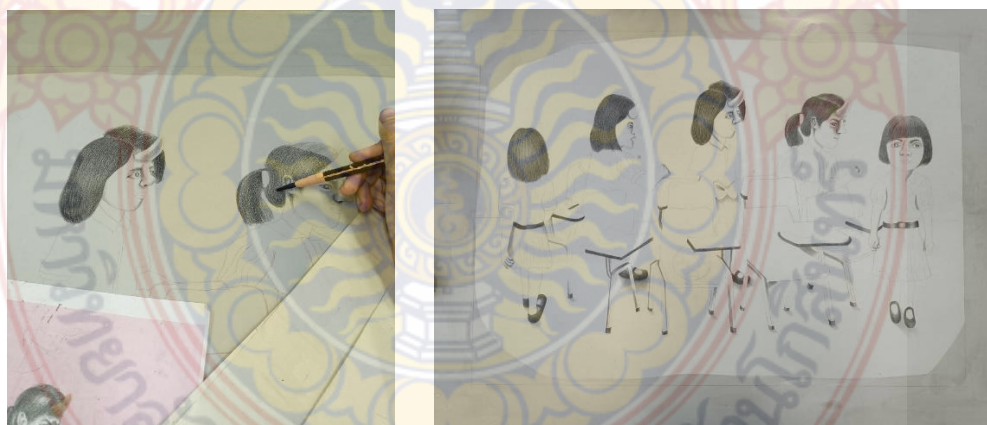
วัสดุชนิดไขแบบเปียก

น้ำยาแลคเกอร์แดง (Red Lecquer) เป็นเคมีภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) ในการเช็ดแม่พิมพ์ที่เกิดจากการกั้นกาวบริสุทธิ์ แม่พิมพ์จะผ่านการกั้นกาวในพื้นที่ว่าง เช็ดวนด้วยน้ำยาแลคเกอร์แดง (Red lacquer) ที่พื้นที่ที่บิขนาดใหญ หรือภาพพื้นหลังให้เรียบและบางโดยไม่ต้องผ่านการกัดกรด น้ำมันวานิช (Vanish oil) ชนิดดำ เจา โดยการผสมน้ำมันทินเนอร์กับน้ำมันสน ทำให้มีลักษณะเหลว เหมาะสมในการทำพื้นระนาบทึบ ตัน (Solid Area)

กำหนดไขด้วยวัสดุชนิดแห้ง ด้วยดินสอไฮตรามา(Horse No1818) การสร้างรูปทรงโดยการวาดเส้นไล่น้ำหนักอ่อน-เข้ม โดยการกำหนดสีแต่ละแม่พิมพ์ ในการสร้างน้ำหนักอ่อน-เข้มให้เหมือนตามภาพร่างข้างต้น เป็นการสร้างรูปทรง ความทึบของวัตถุตามแบบของภาพร่าง

กำหนดไขด้วยวัสดุชนิดเปียก การใช้น้ำมันวานิชมาสร้างผลงานให้เกิดพื้นระนาบ (Solid Area) เพื่อให้เกิดความทึบตันเป็นการกำหนดรูปทรง สร้างระยะรูปทรงที่ทึบเป็นระนาบให้เกิดความมิติความลึกของวัตถุ

ทั้งนี้ การเขียนไขลงบนแม่พิมพ์ด้วยวัสดุอะไรก็ตามควรหากระดาษหรือสะพานรองมือ เพื่อป้องกันไม่ให้มือไปสัมผัสกับหน้าแม่พิมพ์เนื่องจากธรรมชาติผิวหนังทุกส่วนมีเหงื่อไคลที่ร่างกายผลิตออกมาจะเกิดปฏิกิริยาเมื่อสัมผัสกับผิวหน้าแม่พิมพ์ จะทำให้เกิดร่องรอยของไขซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ผลงานได้

ภาพที่ 27 ขั้นตอนการเขียนแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไข

ที่มา : จากผู้เขียน

ขั้นตอนการเคลือบกาวกระถินบริสุทธิ์ (Gum Plate)

หลังจากเสร็จสิ้นจากขั้นตอนการเขียนแม่พิมพ์ด้วยวัสดุไขเสร็จแล้ว ให้ทำการตรวจสอบน้ำหนักและรายละเอียดที่ต้องการในแต่ละแม่พิมพ์ให้เรียบร้อย จากนั้นใช้ฟองน้ำหรือผ้านุ่มลูบวนแปรงฝุ่นจนทั่วทั้งแม่พิมพ์ เพื่อเป็นการหยุดความเป็นไขมันผิวหน้าแม่พิมพ์ จากนั้นหยดกาวบริสุทธิ์ (Pure Gum) เล็กน้อยลงบนแม่พิมพ์ ใช้ฟองน้ำลูบวนกาวให้ทั่วแม่พิมพ์รวมทั้งกาวที่ก้นขอบทั้งสี่มุม ลูบวนกาวให้บางด้วยฟองน้ำ จนหน้าแม่พิมพ์คล้ายแผ่นฟิล์มเพื่อรักษาผิวหน้าแม่พิมพ์ และช่วยให้วัสดุติดผนังอยู่กับผิวแม่พิมพ์ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญมากเพราะ จะทำให้ไขที่เขียนบนแม่พิมพ์ทุกชนิดติดผิวแม่พิมพ์ได้แน่นยิ่งขึ้น จากนั้นพักแม่พิมพ์ไว้อย่างน้อยประมาณ 8-12 ชั่วโมงหรือ 24 ชั่วโมง เมื่อเสร็จกระบวนการเคลือบกาวกระถินบริสุทธิ์ (Gum Plate) ตามระยะเวลาที่กำหนด เตรียมเข้าสู่กระบวนการกัดกรดต่อไป

ภาพที่ 28 ขั้นตอนการเคลือบกาวบริสุทธิ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการกัดกรด (Etching Plate)

การเตรียมกาวกรด (Gum Etch) หรือ (Stock Solution)

การเตรียมกาวกรด ผสมเคมีระหว่างกรดฟอสฟอริก (Phosphoric acid) 5.6 มิลลิลิตร (ML) กับกาวบริสุทธิ์ (Pure gum) 8 ออนซ์ (OZ) โดยกำหนดให้แก้วตวงยาขนาด 1 ออนซ์ (OZ) เท่ากับเทกาวบริสุทธิ์จำนวน 8 ครั้ง (1 ครั้ง : 1 ออนซ์ OZ) จะได้สูตรผสมกาวกรด หรือที่เรียกว่า “กาวกรด” (Gum Etch) การผสมกาวกรดนั้นต้องผสมทั้งกรดฟอสฟอริก (Phosphoric acid) และกาวบริสุทธิ์ (Pure gum) ให้เข้ากันในภาชนะที่มีฝาปิด เมื่อได้กาวบริสุทธิ์ (Pure gum) และกาวกรด (Gum Etch) แล้วควรเขียนกำกับที่หน้าภาชนะเก็บกาวให้ชัดเจนเพื่อป้องกันการหยิบมาใช้งานผิด

ภาพที่ 29 ขั้นตอนการเตรียมกาวกรด ส่วนผสมปริมาณกาวกรด (Gum Etch)

ที่มา : จากผู้เขียน

ขั้นตอนการกัดกรด

เมื่อพักแม่พิมพ์ได้ประมาณ 8-12 ชั่วโมงแล้ว เข้าสู่ขั้นตอนการกัดกรดแม่พิมพ์ ซึ่งกระบวนการนี้จะทำให้วัสดุไขที่อยู่บนแม่พิมพ์ปรับสภาพเพื่อที่จะรับหมึกได้ดี เริ่มจากการวางแม่พิมพ์สุญญากาศบนแท่นพิมพ์ (Bad Plate) ไม่ให้เคลื่อนที่ จากนั้นนำกาวบริสุทธิ์มาผสมกับกาวกรด สูตรในการกัดกรดในอัตราส่วน 60 : 40 เวลาประมาณ 5 นาที กล่าวคือ 60% คือกาวกรด (Gum Etch) แล้วเจือจางด้วยกาวบริสุทธิ์ (Pure Gum) 40% เทใส่แก้วผสมกรด เมื่อได้อัตราส่วนตามที่ต้องการให้เทใส่ถ้วยสแตนเลสแล้วใช้แปรงพู่กันวนกาวให้เข้ากันอีกครั้งก่อนจะนำไปกัดกรดบนแม่พิมพ์

ภาพที่ 30 การผสมกาวเพื่อใช้ในการกัดกรด

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

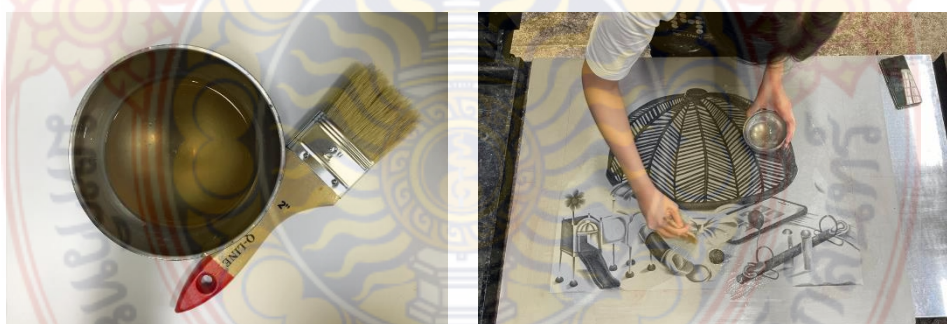
การกัดกรดในเทคนิคภาพพิมพ์หิน จะเป็นระบบการกัดกรดแบบทดเวลา คือการกำหนดค่าน้ำหนักก่อน-ซึม โดยใช้เวลา 5 นาที โดยใช้แปรงขนนุ่มลูบวนกรดสลับไปมา เริ่มกัดกรดจากพื้นที่ว่างเปล่าหรือบริเวณกรอบของภาพโดยยังไม่ต้องจับเวลา จากนั้นเริ่มจากกัดน้ำหนักที่ซึม (หมายเลข 1)

แล้วย้ายตำแหน่งน้ำหนักรองลงมา (หมายเลข 2) ซึ่งหากเปลี่ยนตำแหน่งการก๊ัดก็ยังคงต้องใช้แปรงพู่กันวนกลับไปตรงไปที่น้ำหนัก (หมายเลข 1) เช่นเดิม ได้เป็นการก๊ัดน้ำหนักที่ (หมายเลข 1, หมายเลข 2) เคลื่อนตำแหน่งไปที่ (หมายเลข 3) ใช้แปรงกรดสับไปมา ในตำแหน่ง (หมายเลข 1, หมายเลข 2, และหมายเลข 3) พอครบ 3 นาที ให้เลื่อนตำแหน่งไปที่ (หมายเลข 4) โดยยังกลับไปวนแปรงที่ตำแหน่ง (หมายเลข 1, หมายเลข 2, หมายเลข 3, หมายเลข 4,) พอครบ 4 นาที เลื่อนตำแหน่งไปที่ (หมายเลข 5) วนแปรงให้ทั่วภาพจนครบเวลาที่กำหนด ผลที่ได้คือ ตามตารางภาพน้ำหนัก หมายเลข 1 จะโดนก๊ัดกรดไปเป็นเวลา 5 นาที, หมายเลข 2 = 4 นาที, หมายเลข 3 = 3 นาที, หมายเลข 4 = 2 นาที, หมายเลข 5 = 1 นาที โดยกระบวนการก๊ัดกรดแต่ละนาทีจะก๊ัดไล่น้ำหนักตามวัสดุไขที่เขียนไล่น้ำหนักไว้กระบวนการนี้เรียกว่า ก๊ัดกรด (Etch Plate) พอก๊ัดกรดครบ 5 นาทีแล้วนำแม่พิมพ์ไปล้างการกรดออกจากแม่พิมพ์ให้หมดด้วยน้ำสะอาด

ภาพที่ 31 ภาพกราฟฟิกแสดงระดับเข้ม-อ่อนของน้ำหนักที่ใช้ในการก๊ัดกรด

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 32 ขั้นตอนการก๊ัดกรด โดยใช้แปรงสับวนไป-มา

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

จากนั้นนำแม่พิมพ์มาเช็ดด้วยฟองน้ำให้หมาดๆทั้งด้านหลังและด้านหน้า เทกาวบริสุทธิ์ให้พอเหมาะ ใช้อุ้งมือทั้งสองข้างลูบวนกาวให้ทั่วทั้งแม่พิมพ์ระยะเวลาประมาณ 2 นาที แล้วใช้ผ้าสาลูบเป็นลูก

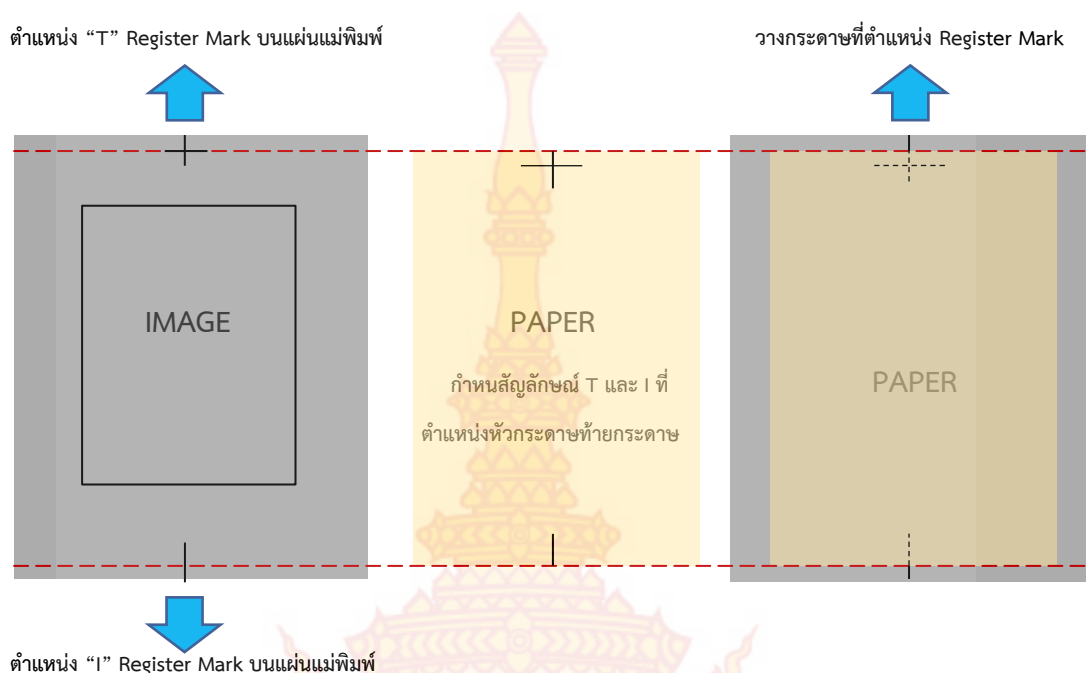
ประคบ เช็ดจนเป็นก้นหอยให้ทั่วทั้งแม่พิมพ์ด้วยความเร็วสลับ ขึ้น-ลง ทั่วทั้งแม่พิมพ์ เปลี่ยนผ้าแห้ง ปั่นเป็นลูกประคบ วนสลับด้วยความเร็วขึ้นลง 3-4 ครั้ง จนกาวบริสุทธิ์เรียบบางเสมอกันทั่วทั้งแม่พิมพ์ จะสังเกตได้จากความลื่นของผ้าที่ใช้ลูบวนกับผิวหน้าแม่พิมพ์ เช็ดหลังแม่พิมพ์เพื่อไม่ให้คราบ กาวและน้ำที่อยู่บนแท่นพิมพ์มาโดนผิวหน้าแม่พิมพ์ อาจจะทำกาวกระถินที่เคลือบผิวแม่พิมพ์หลุด ออกได้ จากนั้นทิ้งแม่พิมพ์อย่างน้อย 4 ชั่วโมงแต่ไม่เกิน 24 ชั่วโมงหลังจากกััดกรดแม่พิมพ์ห้ามโดนน้ำ โดยเด็ดขาด

ภาพที่ 33 วิธีการลูบกวบางด้วยผ้าสาหลูปั่นเป็นลูกประคบ
เช็ดจนเป็นก้นหอยเพื่อให้กาวบริสุทธิ์เรียบเนียนอย่างสม่ำเสมอ
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการเตรียมกระดาษพิมพ์

การเตรียมกระดาษกำหนดให้กระดาษมีขนาดเท่ากันตาม “T” และ “I” ของแม่พิมพ์ บริเวณ ด้านหลังกระดาษจะต้องกำหนดสัญลักษณ์ “T” และ “I” ที่หัวกระดาษและท้ายกระดาษ โดยเมื่อวาง กระดาษบนแม่พิมพ์ ในขณะที่พิมพ์ภาพผลงานต้องวางกระดาษทาบบเส้นบนแม่พิมพ์ที่กำหนดสัญลักษณ์ “T” ไว้ท้ายกระดาษ ที่เป็นสัญลักษณ์ “I” ก็เช่นเดียวกัน กระดาษที่ใช้พิมพ์คือ กระดาษพิมพ์ผลงาน ฟาเบรียอาโน(Frabriano) หลังจากกำหนดสัญลักษณ์ไว้หลังกระดาษเรียบร้อยแล้วเข้าสู่กระบวนการ พิมพ์

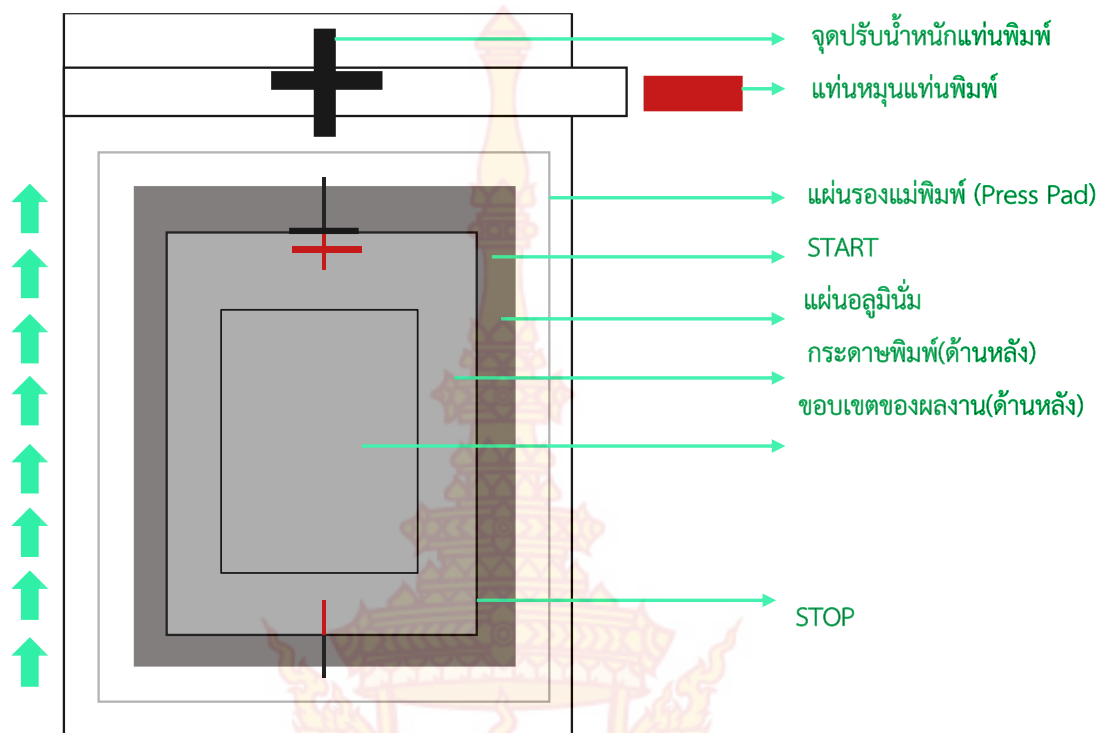

ภาพที่ 34 ขั้นตอนการเตรียมกระดาษและสร้างสัญลักษณ์ Register Mark

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมของแท่นพิมพ์

แท่นพิมพ์ของเทคนิคภาพพิมพ์หิน เป็นแท่นพิมพ์ที่ใช้หลักการทำงานแผ่นรองพิมพ์เคลื่อนที่ไปมา ด้วยแรงกดรีด มีไม้ครูดหรือบาร์ (Scraper) เมื่อหมุนแท่นพิมพ์ให้เคลื่อนที่ บาร์จะเป็นตัวคอยกดรีดให้หมึกที่กลิ้งบนแม่พิมพ์ติดลงบนกระดาษ และการเตรียมความพร้อมของแท่นพิมพ์ คือการกำหนดจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด จะกำหนดได้โดยการนำแม่พิมพ์วางบนแท่นรองพิมพ์ (Press Bed) เคลื่อนแท่นรองพิมพ์ให้ตรงกับตำแหน่งของบาร์ ซึ่งจะต้องกำหนดจุดที่บาร์กดลงในตำแหน่งที่จะต้องเลยขอบของแม่พิมพ์เข้ามา จะอยู่ในตำแหน่งช่วงสัญลักษณ์ "T" ของแม่พิมพ์ จากนั้นทำสัญลักษณ์กำหนดไว้ที่แท่นว่าจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดอยู่ตำแหน่ง "I" เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายและเป็นการคำนึงถึงความปลอดภัยของการใช้แท่นพิมพ์ เพราะเมื่อถึงเวลาใช้แท่นพิมพ์ขณะพิมพ์งาน จะไม่สามารถมองเห็นแผ่นแม่พิมพ์ที่ถูกรีดได้ เนื่องจากมีกระดาษบรุ่มแผ่นใหญ่ ที่ใช้รองในขณะที่พิมพ์ บดบังการมองเห็น การเตรียมแท่นพิมพ์นั้นนับเป็นสิ่งสำคัญ

ภาพที่ 35 ภาพรายละเอียดของตำแหน่งมุมมองด้านบนของแท่นพิมพ์
การกำหนดจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการหมุนแท่นขณะพิมพ์ภาพผลงาน
ที่มา : จากผู้เขียน

ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมของหมึกพิมพ์

เนื่องจากหมึกพิมพ์ออฟเซ็ทมีสภาพความเป็นหมึกที่ค่อนข้างเหลว จึงจำเป็นต้องปรับสภาพหมึกพิมพ์ให้เข้ากับการพิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์หิน โดยการนำผงแมกนีเซียมคาร์บอเนต (Magnesium Carbonate Powder) ที่มีลักษณะเป็นผงแป้งละเอียดสีขาว ใช้ปรับสภาพหมึกให้เหนียวขึ้นขึ้น โดยประมาณอัตราส่วนที่ 1:1 โดยดูที่รายละเอียดของผลงานเป็นสำคัญ หากต้องการพิมพ์พื้นที่ระนาบใหญ่ ควรลดการใส่ผงแมกนีเซียมคาร์บอเนต (Magnesium Carbonate Powder) ดูความเหมาะสมของหมึกพิมพ์และรูปแบบของผลงาน เมื่อปรับสภาพความเหนียวของหมึกพิมพ์จนอยู่ในระดับที่พอดี ซึ่งความพอดีจะต้องไม่เหนียวเกินไปและไม่ให้เหลวมาจนเกินไป จากนั้นปาดหมึกพิมพ์เล็กน้อยลงบนแท่นกลิ้งหมึกและใช้ลูกกลิ้งยางกลิ้งหมึกให้เรียบบางสม่ำเสมอให้ทั่วหน้าแท่นกลิ้งหมึกและลูกกลิ้ง

ภาพที่ 36 ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมของหมึก

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการล้างเขม่าดำ และการกลึงหมึกพิมพ์

ขั้นตอนการล้างเขม่าดำ

เมื่อผ่านขั้นตอนการกักรวด การเตรียมกระดาษ การเตรียมความพร้อมของแท่นและหมึกพิมพ์เรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การล้างเขม่าดำบนแม่พิมพ์เพื่อล้างคราบไขออกก่อนที่จะพิมพ์ นำแม่พิมพ์ไปทำการสุญญากาศบนแท่นรองแม่พิมพ์ (Press Bed) เตรียมผ้าขาวนุ่มสะอาด, น้ำมันสน, น้ำมันทินเนอร์ เริ่มจากใช้ผ้านุ่มชุบน้ำมันสน (Turpentine) ให้ชุ่มเช็ดวนเพื่อล้างเขม่าดำที่เกิดจากการเขียนวัสดุต่างๆ เช็ดด้วยผ้าชุบน้ำมันสนอีกครั้ง จนเหลือรอยไขจากๆที่ติดอยู่ บนผิวแม่พิมพ์ จากนั้นใช้ผ้านุ่มชุบทินเนอร์ (Thinner) เช็ดวนบนแม่พิมพ์เหมือนเดิมจนแม่พิมพ์สะอาดปราศจากคราบวัสดุเหลืออยู่ เมื่อแม่พิมพ์ถูกล้างเขม่าดำออกจนสะอาดแล้วใช้ผ้านุ่มชุบน้ำยาเคมีสร้างภาพ น้ำยาเรดแล็คเคอร์ (Red Lecquer) ที่จะป็นฐานในการรับหมึกจากลูกกลิ้ง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ความเร็ว เช็ดวนลูบให้บางในส่วนพื้นที่ที่เป็นภาพผลงาน หากขั้นตอนนี้เช็ดน้ำยาเรดแล็คเคอร์ (Red Lecquer) ได้ไม่บางพอ หนาหรือเป็นชั้นไม่สม่ำเสมอ จะทำให้ขั้นตอนการเปิดแม่พิมพ์ด้วยน้ำค่อนข้างยาก เมื่อเช็ดจนบางแล้ว ให้นำผ้านุ่มชุบหมึกพิมพ์บริสุทธิ์ที่ยังไม่ผ่านการผสมผงแมกนีเซียมคาร์บอเนต (Magnesium Carbonate Powder) เจือจางด้วยน้ำมันสนเล็กน้อยเมื่อหมึกเหลวให้เช็ดวนให้ทั่วแม่พิมพ์เพื่อสร้างฐานในการรับหมึก เมื่อทั่วแล้วให้นำผ้านุ่มสะอาดวนเช็ดบางอีกรอบ ขั้นตอนนี้ก็เช่นเดียวกัน ต้องเช็ดให้บางอย่างสม่ำเสมอ พักให้สารเคมีระเหย 1-2 นาที ใช้ฟองน้ำชุบน้ำสะอาดเช็ดวนเพื่อล้างคราบการกระเด็นที่ถูกเคลือบไว้ในช่วงขั้นตอนการกักรวดรวมทั้งคราบเรดแล็คเคอร์และคราบหมึกส่วนเกินออก เช็ดน้ำสะอาดหล่อเลี้ยงผิวหน้าแม่พิมพ์ จากนั้นนำลูกกลิ้งที่ได้เตรียมไว้กลิ้งลงบนผิวแม่พิมพ์สลับกับการเช็ดน้ำสะอาดให้แม่พิมพ์ขึ้นอยู่เสมอ

ขั้นตอนการล้างคราบเขม่าดำ (Wash Out)

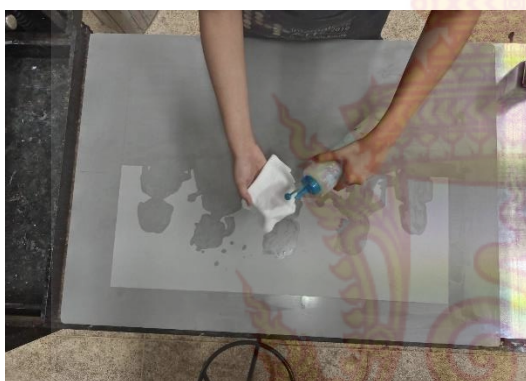
ภาพที่ 37 ขั้นตอนการล้างเขม่าดำจากไซ
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

รูปแบบการพิมพ์พื้นที่ที่บิขนาดใหญ่ (Solid Area)

เมื่อได้ผ่านการกั้นกาวบริสุทธิ์ที่บริเวณรอบๆกรอบทั้ง 4 ด้านและบริเวณด้านนอกรูปทรงที่ไม่ต้องการให้หมึกติดบนแม่พิมพ์แล้ว เตรียมหมึกพิมพ์ที่ไม่ผ่านการผสมแมกนีเซียมคาร์บอเนต (Magnesium Carbonate Powder) เรียบร้อย จากนั้นนำแม่พิมพ์วางบนแท่นรองแม่พิมพ์ (Press Bed) ทำการสุญญากาศแม่พิมพ์ ใช้ผ้าชุบทินเนอร์ (Thinner) ล้างคราบไซต่างๆที่เกาะอยู่บนผิวแม่พิมพ์ เช็ดจนสะอาด ต่อด้วยใช้ผ้าชุบน้ำยาเคมีสร้างภาพ น้ำยาเรดแลคเคอร์ (Red Lacquer) ที่เป็นฐานไซในการรับหมึกจากลูกกลิ้ง เมื่อเช็ดจนลบบางแล้ว ให้นำผ้าชุบสีบริสุทธิ์ที่เจือจางด้วยน้ำมันสนจนเหลวเช็ดบนตัวผลงานให้ทั่ว เช็ดซ้ำด้วยผ้าที่สะอาดจนบาง พักแม่พิมพ์ทิ้งไว้ประมาณ 1-2 นาที นำฟองน้ำชุบน้ำสะอาดเช็ดล้างแม่พิมพ์เพื่อล้างคราบกาวกระฉิน คราบเรดแลค

เคอร์ คราบหมึกพิมพ์ส่วนเกินออก ล้างแม่พิมพ์ให้สะอาด นำลูกกลิ้งที่เตรียมไว้กลิ้งลงบนแม่พิมพ์ทันทีสลับกับการเช็ดน้ำให้แม่พิมพ์ขึ้นอยู่เสมอ

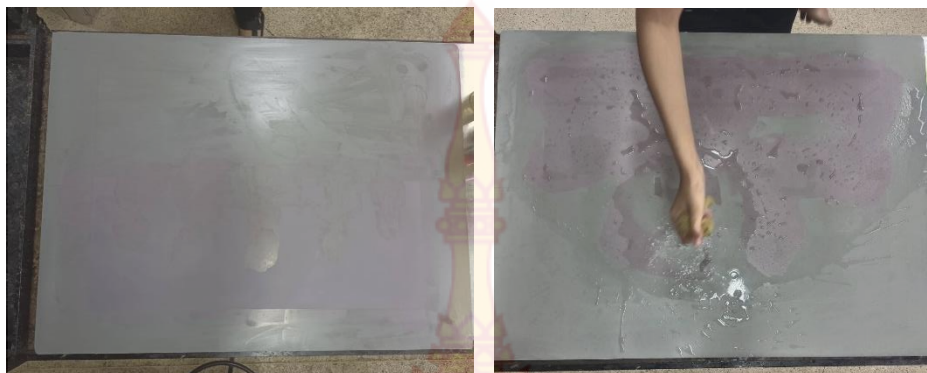
ขั้นตอนการล้างหมึกดำ

ภาพที่ 38 การเช็ดแลคเคอร์แดง
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 39 การใช้ผ้าชุบหมึกเจือจางน้ำมันสน
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 40 การใช้ฟองน้ำเช็ดทำความสะอาดแม่พิมพ์ด้วยน้ำสะอาด หลังจากเสร็จขั้นตอนการล้างเขม่าดำ
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

การกลิ้งหมึกพิมพ์

เมื่อล้างคราบเขม่าดำและเปิดแม่พิมพ์เรียบร้อยแล้ว จากนั้นใช้ลูกกลิ้งที่เตรียมไว้กลิ้งบนแม่พิมพ์ให้ครบทุกทิศทาง โดยแบ่งเป็น 3 ชุด กลิ้งหมึกสลับกับการเช็ดน้ำ การกลิ้งหมึก 10 ครั้ง นับเป็น 1 ชุด พอครบ 2 ชุด ให้เติมหมึกเล็กน้อยบนแท่นกลิ้งสี นำมากลิ้งบนแม่พิมพ์จนครบชุดที่ 3 แล้วจึงกลิ้งปิดหน้าแม่พิมพ์อีกครั้ง ผิวหน้าแม่พิมพ์ต้องชุ่มชื้นอย่างสม่ำเสมอเพื่อไม่ให้ผิวหน้าแม่พิมพ์แห้งจนเกิดการรับหมึกจากลูกกลิ้ง เมื่อตรวจสอบจนแน่ใจว่าหมึกพิมพ์ได้ถูกกลิ้งอย่างสม่ำเสมอทั่วทั้งแม่พิมพ์แล้ว จากนั้นนำถุงน่องเนื้อเนียนปั่นเป็นก้อนกลมๆ เช็ดทำความสะอาดคราบละอองสิ่งสกปรกที่ไม่จำเป็นออกจากตัวแม่พิมพ์

ภาพที่ 41 ขั้นตอนการกลิ้งหมึกลงบนแม่พิมพ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ขั้นตอนการพิมพ์

เมื่อกลิ้งหมึกและเช็ดทำความสะอาดคราบละอองที่สกปรกออกจากแม่พิมพ์เรียบร้อยแล้ว จึงทำการตรวจสอบแม่พิมพ์ โดยการพิมพ์บนกระดาษบุฟ และเมื่อตรวจสอบแม่พิมพ์จนได้น้ำหนักและสีที่ต้องการแล้วขั้นตอนต่อไปคือการพิมพ์ลงบนกระดาษภาพผลงานจริงก็คือ กระดาษฟาเบรียอโน (Frabiano) กลิ้งหมึกตามขั้นตอนการกลิ้งหมึกพิมพ์ กลิ้งสลับกับการเช็ดน้ำตามชุดที่กำหนด ตรวจสอบสภาพหมึกบนแท่นกลิ้งสีให้มีความเหมาะสมสม่ำเสมอ การกลิ้งหมึกสลับกับการเช็ดน้ำสะอาดและเพิ่มน้ำหนักบนแท่นกลิ้งสีปริมาณเล็กน้อยตามความเหมาะสมของผิวหน้าแม่พิมพ์ จากนั้นเข้าสู่กระบวนการพิมพ์โดยใช้กระดาษฟาเบรียอโนที่กำหนด “T” และ “I” ไว้หลังกระดาษวางทาบบนแม่พิมพ์ตามตำแหน่ง “T” และ “I” ที่กำหนดไว้

ภาพที่ 42 ขั้นตอนการวางกระดาษ ให้ตรงกับตำแหน่งการวางกระดาษ (Registration Mark)

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

วางทับด้วยกระดาษบุฟจำนวน 5 แผ่นแล้วจึงวางทับด้วยแผ่นอะคริลิค ปาดจารบีบนแผ่นอะคริลิคเพื่อใช้ในการหล่อลื่นระหว่างไม้ครูดกับแผ่นอะคริลิค จากนั้นปรับแกนคันโยกลอง หมุนแท่นไปข้างหน้าตามจุดที่กำหนดเริ่มจาก Start และสิ้นสุดที่ Stop จากนั้นดึงแท่นพิมพ์กลับมาที่ตำแหน่งเดิม แล้วทำการเก็บจารบีให้เรียบร้อย ยกแผ่นอะคริลิคอย่างระมัดระวัง จากนั้นเก็บกระดาษบุฟ ถอนกระดาษพิมพ์งานขึ้นจากแม่พิมพ์โดยการดึงมุมทะแยงเฉียงเพื่อป้องกันการหักของกระดาษ หากดึงขั้นตอนที่กล่าวไว้ข้างต้นครบจนครบจำนวนกระดาษพิมพ์ผลงานที่ต้องการ ตากกระดาษพิมพ์ให้แห้งสนิทประมาณ 1 วัน เพื่อพร้อมสำหรับการพิมพ์แม่พิมพ์ถัดไปจนครบทุกแม่พิมพ์ตามที่ได้วางไว้ เกิดเป็นผลงานที่สมบูรณ์

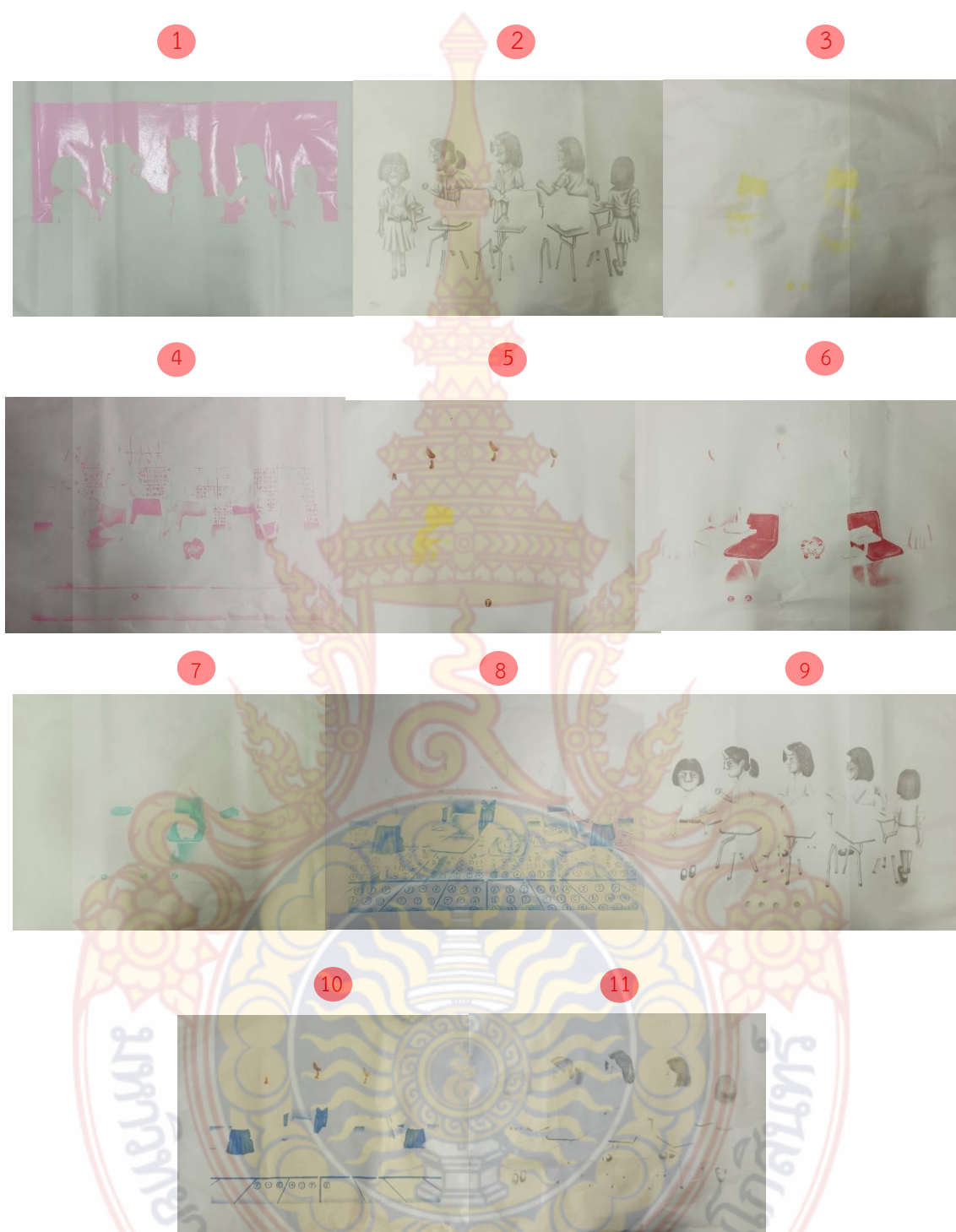
ภาพที่ 43 ขั้นตอนการนำแม่พิมพ์เข้าแทนพิมพ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 44 ลำดับขั้นตอนการเขียนแม่พิมพ์จาก 1-11

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 45 ลำดับขั้นตอนการพิมพ์ที่ซับซ้อนในผลงานจากแม่พิมพ์ 1-11

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 46 ลำดับขั้นตอนการพิมพ์ทับซ้อนในผลงานจากแม่พิมพ์ 1-11

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 47 ภาพผลงานสมบูรณ์

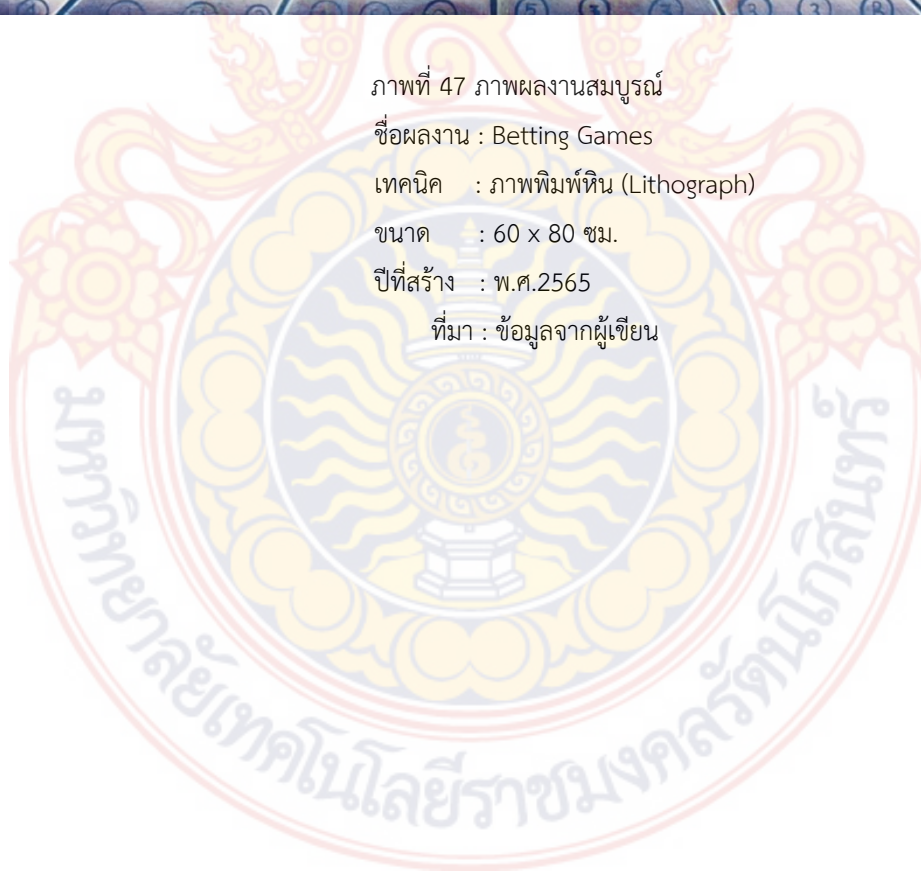
ชื่อผลงาน : Betting Games

เทคนิค : ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ขนาด : 60 x 80 ซม.

ปีที่สร้าง : พ.ศ.2565

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

การทำงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าในช่วงที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้ศึกษาเรียนรู้ แนวความคิดและรูปแบบของผลงานออกมาเป็นแนวนานลักษณะเฉพาะตน โดยมีการพัฒนารูปแบบแต่ละผลงานให้มีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น ปรับปรุงแก้ไขพัฒนาผลงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยนำเสนอความรู้สึกมุมมองของเด็กนักเรียนหญิง สถานการณ์ สภาพสังคมสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นกับระบบการศึกษาของประเทศไทย นำมาสร้างสรรค์รูปแบบเฉพาะตน

ด้านเนื้อหาและแนวคิด

ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากสภาพแวดล้อมสังคมภายในโรงเรียน ภาวะเปื้อน นำมาสะท้อนเหตุการณ์ ปัญหาที่เกี่ยวกับระบบการศึกษา การถูกมอง ถูกตัดสิน ในกลุ่มเด็กนักเรียนที่ตั้งคำถาม ที่ไม่ยอมทำตามกฎเพียงเพราะต้องการหาเหตุผลที่เป็นรูปธรรมของผู้ที่ตั้งกฎควบคุมกฎ จะถูกมองเป็นเด็กที่ไม่ดี โดยนำเสนอผ่านสถานการณ์ที่กำลังเป็นปัญหาที่เพิ่มเข้ามาใหม่ในปัจจุบัน และปัญหาที่มีมาตั้งแต่อดีต ที่ส่งผลกระทบกับการเรียน และการใช้ชีวิตเป็นนักเรียน ผ่านมุมมองของเด็กนักเรียนหญิง นำมาเสียดสี สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในระบบการศึกษาของประเทศไทย

ด้านลักษณะรูปแบบผลงาน

รูปแบบของผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้ จะแสดงเรื่องราวสถานการณ์ต่างๆ ผ่านมุมมองของเด็กนักเรียนหญิงที่มีความมั่นใจ กล่าวตั้งคำถาม โดยส่วนใหญ่จะใช้รูปทรงหลักเป็นเด็กนักเรียนหญิงที่มีนอของแรดขึ้นอยู่บนใบหน้าเป็นรูปแบบสัญลักษณ์บุคคล เพื่อแสดงถึงการที่เด็กนักเรียนหญิงกลุ่มนี้ถูกมอง ว่าเป็นเด็กที่ไม่เรียบร้อย ไม่อยู่ในโอวาท โดยจะนำรูปทรงตัวละครหลักไปอยู่ในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อสะท้อนปัญหา เสียดสี ในเรื่องนั้น เปรียบเสมือนตัวละครรูปทรงหลักจะนำไปให้เห็นถึงปัญหาในระบบการศึกษาไทย

การนำทัศนธาตุทางศิลปะมาใช้ในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ได้มีการนำทัศนธาตุทางศิลปะมาใช้งานประกอบในการสร้างสรรค์ ประกอบด้วย เส้น สี รูปร่าง รูปทรง ขนาด น้ำหนักแสงเงา นำมาประกอบเพื่อสร้างเป็นผลงาน มีการจัดองค์ประกอบศิลป์ที่สัดส่วนของจุดเด่นมีขนาดใหญ่ ที่สุดในภาพ มีสีที่แตกต่าง

จากจุดอื่นๆ ในภาพแต่ก็มีการผสมสีของบรรยากาศรอบข้างเข้าไปเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพไม่ขัดแย้งกันจนเกินไป และสีในงานก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยทำให้แสดงอารมณ์ในผลงาน ผสมกับน้ำหนักแสงเงาทำให้ภาพมีมิติและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้ต้องการแสดงถึงปัญหาในการเรียนออนไลน์ในยุคปัจจุบันนี้ ปัญหาด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงทำให้เข้าถึงการเรียนได้ยาก เป็นปัญหาหนึ่งที่ค่อนข้างใหญ่ในประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ที่ไม่ใช่ทุกบ้านทุกครอบครัวจะมีความพร้อมในการรับมือการเรียนออนไลน์ เพื่อสะท้อนปัญหาการจัดการระบบที่ไม่ดีของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจากการสะท้อนเรื่องราว โดยใช้สัญลักษณ์รูปทรงเด็กใส่ชุดนักเรียนครึ่งตัวเพื่อเสียดสีข้อเสนอในการประชุมของ คกก.โรคติดต่อ จ.ตราด ที่ออกมาชี้แนะให้ใส่ชุดนักเรียนเรียนออนไลน์ โดยเด็กกำลังปีนเสาไฟฟ้าขึ้นไปหาสัญญาณอินเทอร์เน็ตโดยใช้เชือกกล้วยเพื่อแสดงความแก้ปัญหาแบบเด็ก ใช้อย่างไม่จริงจัง พร้อมทั้งจะตกลงมาจากเสาไฟฟ้าได้ทุกเมื่อ ซึ่งเปรียบได้กับการแก้ปัญหาของหน่วยงานที่ไม่ได้เห็นเป็นรูปธรรม และจุดรองของภาพที่เป็นกล่องไปรษณีย์เพื่อแสดงถึงการอยู่บ้าน การส่งของหรือส่งหนังสือแบบระบบ on-hand คือการส่งการบ้านมาให้ทำที่บ้าน โดยในภาพแสดงถึงบรรยากาศที่เป็นในเมืองมีเสาไฟฟ้า ไม่มีต้นไม้ ในเวลากลางวัน มีบรรยากาศของเมฆและน้ำหนักแสงเงามาเสริมให้ภาพมีระยะมากยิ่งขึ้น มีการใช้ สีโทนร้อน 20 % โทนเย็น 60 % และโทนกลาง 20 % โดยมีการใช้สีโทนขาวดำที่จุดเด่นของภาพเพื่อแสดงความเด่น ความแตกต่างของจุดอื่นในภาพ แต่ก็ยังมีการกระจายสีเข้าไปเพื่อทำให้ภาพเกิดความเอกภาพเดียวกัน

ภาพที่ 48 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : Where is the internet 1

ขนาด : 80 x 60 ซม.

เทคนิค : ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

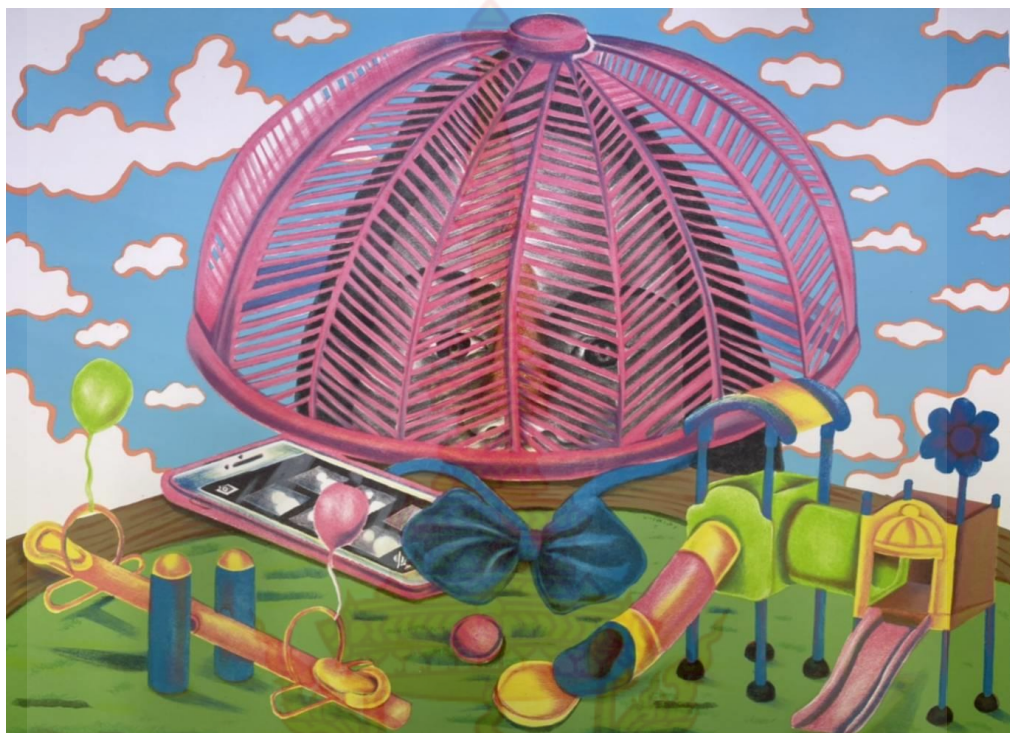
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2 ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากการที่เรียนออนไลน์อยู่ในบ้าน ไม่ออกไปเล่น ทำกิจกรรมตามวัย มีแต่การเรียนจ้องหน้าจออยู่บนโต๊ะในบ้าน ชีวิตวนอยู่บนโต๊ะที่เป็นทั้งโต๊ะเรียนและเป็นโต๊ะกินข้าวไปด้วย โดยต้องการสะท้อนความรู้สึกของการเรียนอยู่บ้าน ความหวัง ฝันที่จะกลับไปใช้ชีวิตวัยเรียนที่ปกติ

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานสะท้อนเรื่องราวความรู้สึกในการเรียนออนไลน์อยู่ที่บ้าน ที่มีความเบื่อหน่าย โดนปิดกั้นด้วยสถานการณ์ที่เลือกไม่ได้โดยเลือกใช้สัญลักษณ์ เป็นฝาชีที่ครอบที่ศีรษะเด็กที่บนใบหน้าเป็นนอแรดเพื่อสื่อให้เห็นถึงแนวคิดถึงการโดนปิดกั้น และเพื่อให้แสดงถึงการอยู่แต่ในบ้านไม่ว่าเด็กคนนั้นจะมีความกล้า ความไม่ยอมมากแค่ไหน แต่ในสถานการณ์แบบนี้ก็ต้องก้มหน้ายอมรับโดยใช้เครื่องเล่นที่สนามเด็กเล่นมาวางอยู่บนโต๊ะที่ใช้เรียน เพื่อแสดงถึงความสดใสที่รออยู่ ความหวังของเด็กที่อยากกลับไปใช้ชีวิตแบบเดิม กลับไปเล่นสนุก และเลือกใช้พื้นหลังเป็นรูปห้องฟ้าก้อนเมฆที่ไม่เหมือนจริงเพื่อแสดงถึงว่าเป็นวอลเปเปอร์ที่อยู่ในบ้าน ไม่ได้เป็นท้องฟ้าจริงๆ โดยมีการใช้สีโทนสดใสเพื่อสื่อถึงความสดใสของเด็กที่รอการกลับมาใช้ชีวิตปกติ

ภาพที่ 49 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : Forced situation

ขนาด : 60 x 80 ซม.

เทคนิค : ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้หยิบยกปัญหาความเหลื่อมล้ำของระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัย (T-CAS) ที่ตั้งปรัญญาว่าเป็นระบบที่ลดความเหลื่อมล้ำ แต่พอระบบนี้ได้นำออกมาใช้จริงนอกจากไม่เอื้ออำนวยให้เด็กทุกคนมีสิทธิในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยแล้ว แต่ยังตอกย้ำเด็กที่ไม่มีความพร้อมให้ไม่มีโอกาสยิ่งขึ้นไปอีก ระบบ T-CAS จึงการเป็น T-Caste หรือ Thai Caste หรือชนชั้นวรรณะแบบไทยๆ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำที่ลดหลั่นเป็นวรรณะ เป็นชนชั้นที่ถูกกำหนดด้วยเงิน

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานสะท้อนเรื่องราวปัญหาของระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัย (T-CAS) ที่เป็นระบบที่ตั้งปรัญญาว่าตนเองเป็นระบบที่ลดความเหลื่อมล้ำ แต่ความจริงแล้วยังเป็นระบบที่ยิ่งเพิ่มความเหลื่อมล้ำของการที่นักเรียนจะเข้าถึงการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น โดยข้าพเจ้าเลือกใช้เกมส์เก้าอี้ดนตรีมาเปรียบเทียบกับ การสอบแข่งขันที่มีเด็กนักเรียนเป็นผู้เล่นอยู่ในเกมส์ โดยการนำเงินมาวางจองเก้าอี้ไว้เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำว่าระบบ T-CAS ใครที่มีทรัพยากรมีเงินทุนเยอะก็สามารถจองที่นั่งในการสอบ มีสิทธิที่ยะอะกว่าในระบบ T-CAS โดยในภาพจะใส่สีที่เป็นสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยชั้นนำที่นักเรียนส่วนใหญ่อยากที่จะเข้าศึกษาต่อ และพื้นที่ที่เป็นกระดาษคำตอบเพื่อสื่อให้เห็นถึงการทำข้อสอบเข้ามหาลัยที่ต้องใช้เงินแลกมากับการที่จะมีสิทธิในการทำข้อสอบ และเงาข้อสอบที่พื้นหลังเพื่อสื่อให้เห็นว่าถ้ามีเงินก็มีโอกาสที่จะไปเรียนพิเศษ ได้เข้าถึงความรู้ที่มากกว่าและมีสิทธิเลือกและเข้าถึงมหาลัยได้มากกว่าผู้ที่มีโอกาสน้อยกว่า โดยในภาพจะใช้การจัดองค์ประกอบแบบเปอร์สเปคทีฟ (Perspective) ใช้เส้นตรงกรอบสี่เหลี่ยมและใช้รูปทรงหลักจุดเด่นที่มีลักษณะการทำซ้ำในงานเพื่อแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกการอยู่ในกรอบ อยู่ในกฎโดยมีการใช้สีที่จุดเด่นของภาพเป็นโทนขาวดำเพื่อแสดงความเด่นของรูปทรง โดยในภาพจะเลือกใช้สีชมพูเป็นพื้นหลังของตัวภาพเพื่อสื่อถึงความสดใสของเด็กที่ถูกบดบังด้วยการทำข้อสอบ มีการใช้สี โทนร้อน 40% โทนเย็น 40% และโทนกลาง 20% และมีการผสมสีเพื่อให้เกิดน้ำหนักแสงเงา และทำให้ภาพเกิดเป็นเอกภาพเดียวกัน

ภาพที่ 50 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน : Betting games

ขนาด : 60 x 80 ซม.

เทคนิค : ภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน “โบราณว่าไว้” โดนถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อระบบการศึกษาของประเทศไทย ปัญหาที่มีมาอย่างยาวนานและปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป เช่น ปัญหาการถูกตัดสินในเด็กที่มีความกล้าแสดงออก กล้าตั้งคำถามต่อกฎระเบียบ ปัญหาการเข้าถึงอุปกรณ์การเรียน กฎระเบียบที่เข้มงวดเกินไปและไม่เห็นประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม ทำให้ข้าพเจ้านำเรื่องราวเหล่านี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานเพื่อที่จะแสดงออกให้ผู้คนได้รับรู้ถึงปัญหาของสถาบันที่ผลิตบุคลากรออกไปเพื่อพัฒนาสังคม การผลิตคนที่มีคุณภาพได้ก็ต้องมีระบบรากฐานที่ดี สภาพแวดล้อมที่ดี ทำให้ส่งผลต่อสังคมที่ดีขึ้นต่อไป

โดยการสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการคิด ที่เป็นรูปแบบของการแสดงผ่านมุมมองมองของปัญหาผ่านตัวละครเด็กนักเรียนหญิง โดยสะท้อนปัญหาภายในระบบการศึกษาไทย โดยมีการรวบรวมข้อมูลเหตุการณ์ จากโซเชียลมีเดีย สื่อข่าวสารตามโทรทัศน์ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และเรื่องที่ประสบพบเจอด้วยตนเอง นำมารวบรวมเป็นผลงานสร้างสรรค์ โดยใช้รูปทรงของเด็กนักเรียนที่มีนอแรดอยู่บนใบหน้าเป็นรูปทรงหลักของผลงานทุกชิ้น เพื่อแสดงถึงเด็กนักเรียนหญิงที่มีความกล้าตั้งคำถาม ต่อกฎหรืออะไรที่ตนเองเห็นว่าไม่ถูกต้อง เพื่อแสดงถึงสิ่งที่เด็กกลุ่มนี้ถูกมองว่าเป็นสิ่งนี้ โดยรูปทรงหลักนี้จะพาเราไปเจอปัญหาสถานการณ์และสถานที่ ที่แตกต่างกันไปในผลงานสร้างสรรค์ทั้งหมด 3 ชิ้น ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ เทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph)

ซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานจากแนวความคิดข้างต้น ในการทำงานทุกครั้งก็ต้องพบเจอกับปัญหาไม่มากนักน้อย ต้องมีการรวบรวมสติในการแก้ไขปัญหา และการวางแผนการทำงานให้ดี เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาให้มากที่สุด ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นประสบการณ์และการเรียนรู้ข้อผิดพลาดเพื่อนำไปแก้ไขในครั้งต่อไป ทำให้การทำงานจะต้องมีการวางแผนในทุกๆ ขั้นตอนถี่ถ้วน ละเอียดรอบคอบ และหากเจอปัญหาก็ต้องรีบแก้ไขโดยเร็ว ในด้านการการสร้างสรรค์ภาพร่างให้มีความน่าสนใจ ข้าพเจ้าจึงหมั่นหาข้อมูล ทำความเข้าใจ ค้นคว้า และได้คำแนะนำของอาจารย์เพื่อนำมาปรับใช้แก้ไขและพัฒนาผลงานให้ดียิ่งขึ้นไป และขอเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะศึกษา แนะนำให้ศึกษาเรื่องการทำพื้นผิวในเทคนิคภาพพิมพ์หิน (Lithograph) จะทำให้ชิ้นงานมีมิติความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

ชลูด นิ่มเสมอ. (2557). **องค์ประกอบศิลปะ**. (พิมพ์ครั้งที่6). กรุงเทพฯ. ไทยวัฒนาพานิช.

สารสนเทศจากฐานข้อมูลออนไลน์

ตรีนุช อิงคุทานนท์ Themomenttum. 2563. การตั้งกฎชุดนักเรียน. [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/school-uniforms-of-the-world>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 13 กรกฎาคม 2564).

Sanook. 2563. **ประวัติผมทรงนักเรียน ของทั้งชายหญิง ทรงผมนี้มีที่มาอย่างไร ทำไมต้องตัดสั้น**.

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.sanook.com/campus/1401360>. (วันที่ค้นข้อมูล : 13 กรกฎาคม 2564).

MRG Online. 2547. **สิทธิเสรีภาพที่ นร.ถูกรีดรอน**. [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/qol/detail/9470000048393>. (วันที่ค้นข้อมูล : 13 กรกฎาคม 2564)

THE STANDARD. 2564. **กลุ่มนักเรียนตัดผมประท้วงที่กระทรวงศึกษา ขอความชัดเจนกฎการไว้ทรงผมนักเรียน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.thestandard.co>. (วันที่ค้นข้อมูล : 10 สิงหาคม 2564)

Mthai. 2563. **สรุปเรื่องกฎใหม่การไว้ทรงผมของนักเรียน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.mthai.com/campus/57285.html>. (วันที่สืบค้นข้อมูล : 10 สิงหาคม 2564)

โรงเรียนลูก-โรงเรียนพ่อแม่. 2552. **งานแสดงศิลปะ “Imitation:นักเรียน”**. [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก : <https://parentschool.wordpress.com>. (วันที่สืบค้น 12 สิงหาคม 2564)

ISSUU. 2558. **HER art exhibition catalogue**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://www.issuu.com/artcentre/docs/exhibition_catalog-her. (วันที่สืบค้น 13 สิงหาคม 2564)

The Cloud. 2562. **ลำพูในสวน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://readthecloud.co>.

(วันที่สืบค้น 13 สิงหาคม 2564)

ภาคผนวก

ข้อมูลการจัดนิทรรศการ

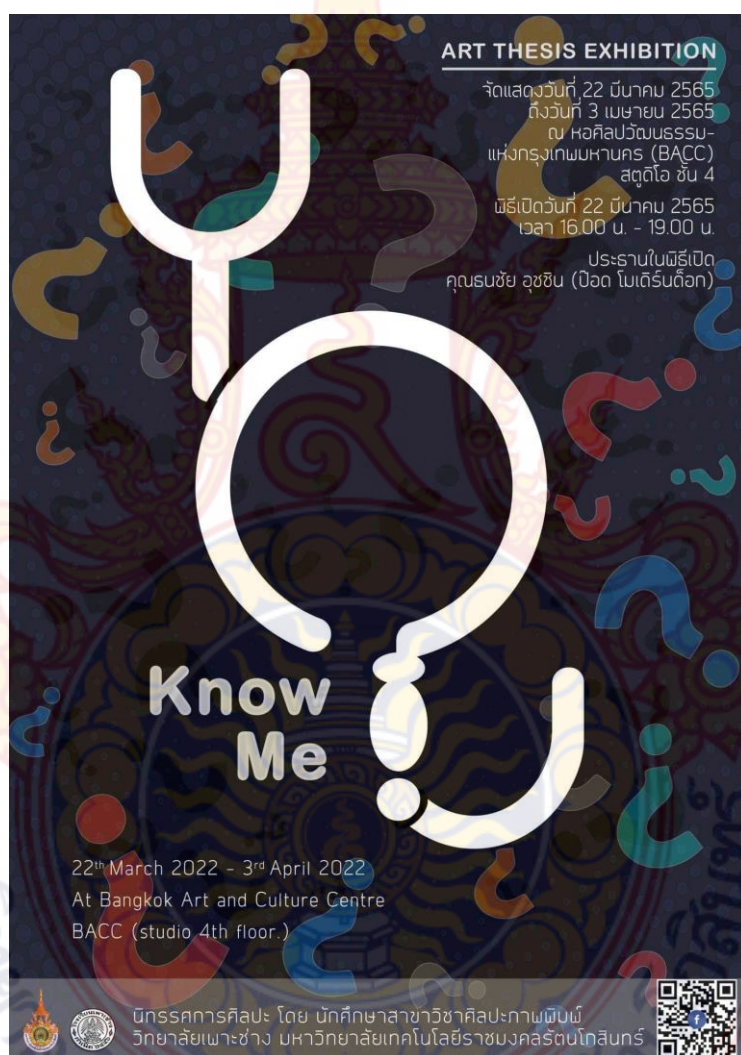
การจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์

You know me ?

ของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์
วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (BACC)

เริ่มตั้งแต่วันที่ 22 มีนาคม – 3 เมษายน 2565

ภาพที่ 51 ภาพโปสเตอร์นิทรรศการศิลปนิพนธ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 52 ภาพหน้าปกสูจิบัตรนิทรรศการศิลปนิพนธ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 53 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 54 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 55 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 56 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์
ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 57 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ภาพที่ 58 ภาพบรรยากาศการจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์

ที่มา : ข้อมูลจากผู้เขียน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวเบญญาภา อูปกรินทร์
วัน เดือน ปี เกิด	15 มิถุนายน 2543
ที่อยู่	736 ถนน พัฒนาการ ซอยบ้านสุขศรีการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
ประวัติการศึกษา	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : โรงเรียนสตรีศรีสุราษฎร์ธานี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ : วิทยาลัยช่างศิลป์ กรุงเทพมหานคร ปัจจุบัน : สาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ ภาควิชา จิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
เกียรติประวัติ	ปี2565 - ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 การประกวดศิลปะและการ ออกแบบ ถิ่นนาร่วมสมัย ปี 2564 ปี2564 - ได้รับทุน “มูลนิธิสยามกัมมาจล” ปี2559 - ได้รับทุน “สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”
ประวัติการแสดงผลงาน	ปี2565 - นิทรรศการศิลปนิพนธ์ “You know me ?” ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาศิลปภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์ วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปี2564 - ร่วมแสดงผลงาน “Art new GEN BKK” ปี2564 - ร่วมแสดงนิทรรศการ ดินเปื้อนหมึกครั้งที่ 13 ตอน ห่าง ไม่ ห่าง